

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Redaktor przyjmuje
rozwiązania od godz. 10-12 w poł.

Redaktor naczelny i Władca: Dr. Adam Brzeg

Konto czekowe P. K. O. Nr. 169.311

Cena numeru
w Bydgoszczy
i na prowincji **gr 20**

Rekopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: Mostowa 6, Te. 22-18

Tel. Redakcji Administracji 22-18

Oddział: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 21-24 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Staro-Bynkowa 5, tel. 442.

Rok II.

Bydgoszcz, sobota 21 marca 1931

Nr. 65

Stolica w hołdzie Wodzowi Narodu w dniu Jego imienin

Warszawa, 20. 3. (PAT.). W dniu imienin p. Marszałka Piłsudskiego stolica przybrała odświętny wygląd. Domy udekorowano flagami o barwach narodowych, wszędzie widniały portrety p. Marszałka. W Belwederze przez cały dzień trwało składanie życzeń p. Marszałkowi Piłsudskiemu. W godzinach popołudniowych odbywały się akademje ku czci Wodza Narodu.

O godz. 16,30 w pięknie udekorowanej sali szkoły podchorążych inżynierji w obecności przedstawicieli Ministerstwa Spraw Wojsk. odbyła się akademja, zorganizowana przez komendanta szkoły dla jej wychowanków.

O godz. 17-tej w sali rady miejskiej w obecności przedstawicieli władz i wojska z generałem Skierskim na czele odbyła się wielka akademja, zorganizowana przez związek polskiej młodzieży demokratycznej szkół wyższych dla młodzieży akademickiej, szkół robotniczych i włościańskich oraz dla Związku Strzeleckiego. W czasie akademji przybył na salę rektor uniwersytetu Michałowicz, powitany przez prezydium. Po części koncertowej, w której wzięły udział chóry oficerski, artyści scen warszawskich, młodzież udała się pochodem do Belwederu celem złożenia hołdu imieninowego p. Marszałkowi Piłsudskiemu.

O godz. 18-tej na rynku Starego Miasta odbyła się wielka akademja, połączona z widowiskiem artystycznym dla szerokich sfer ludności. Do zgromadzonych przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych oraz licznie zgromadzonej publiczności i dzieci szkolnych przemówił z trybuny wicemarszałek Senatu Bogucki, który w barwnych słowach skroślił życiorys p. Marszałka Piłsudskiego, jego wielkie poświęcenie i zasługi dla dobra kraju.

O godz. 20-tej w kasynie garnizonowej przy ul. Szucha odbyła się akademja, zorganizowana staraniem związku pracy obywatelskiej kobiet.

O godz. 19-tej w Domu Żołnierza na Prądze odbył się uroczysty obchód ku czci p. Marszałka Piłsudskiego. W obchodzie wzięły udział delegacje oddziałów garnizonu warszawskiego. Poza tem w ciągu dnia odbyły się odczyty, pogadanki oraz przedstawienia dla żołnierzy w teatrach, kinach i świetlicach wszystkich oddziałów garnizonu warszawskiego. Podobne uroczystości z okazji imienin p. Marszałka Piłsudskiego odbyły się w Krakowie, Lwowie, Wilnie, Poznaniu, Bydgoszczy i wszystkich innych miastach Polski.

Warszawa, 20. 3. (PAT.). W dniu wczorajszym, jako w dniu imienin p. Marszałka Piłsudskiego w godzinach rannych odbyły się nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań na intencję dostojnego Solenizanta. O godz. 10 zostało odprawione uroczyste nabożeństwo w kościele garnizonowym przy ul. Długiej. Kościół szczerze wypełniła generalicja z kierownikiem Ministerstwa Spraw Wojsk, generałem Danielem Konarzewskim na czele.

Już od godz. 9-tej rano poczęły napływać do Belwederu celem złożenia hołdu imieninowego pierwszemu Marszałkowi Polski, Józefowi Piłsudskiemu, delegacje młodzieży szkół średnich, szkół powszechnych, seminarjów nauczycielskich, przedstawiciele młodzieży akademickiej. Delegacje szkół, liczące po kilkaset osób ustawiły się ze sztandarami. Przybyła również delegacja harcerzy młodzieży szkolnej. Złożono wiele upominków, wykonanych przez młodzież szkolną dla p. Marszałka Piłsudskiego w dniu Jego imienin. O godz. 11-tej przybył do Belwederu kierownik Ministerstwa Spraw Wojsk, p. generał Konarzewski. O godz. 11-tej

poczęły przybywać tłumnie do Belwederu przedstawiciele wojskowości, szefowie departamentów, wyżsi urzędnicy Min. Spr. Wojsk., oficerowie poszczególnych pułków, zakładów, urzędów i instytucyj wojskowych, reprezentacje korpusu oficerskiego wypełniły szczerze i obszernie salony Belwederu, wpisując się do specjalnie przygotowanych zeszytów. W jednej z sal widniały upominki, ofiarowane p. Marszałkowi Piłsudskiemu w dniu Jego imienin. O godz. 12-tej stawiała się w Belwederze delegacja Policji Państw. oraz delegacja szkoły Policji Państw. Około godz. 12,30 poczęły przybywać do Belwederu generałowie i wyżsi wojskowi z inspektorami armji generałami Skierskim, Romerem, szefem sztabu głównego generałem Piskorem, generałem Osiańskim i t.

d. Następnie rząd in corpore z p. prezesem Rady Ministrów pułk. Sławkiem, liczni posłowie i senatorowie z wicemarszałkiem Sejmu Janem Piłsudskim i dr. Polakiewiczem na czele, korpus dyplomatyczny z msgr. Marmaggin, wyższe duchowieństwo, podsekretarze stanu, attachés wojskowi państw zagranicznych, szefowie misji francuskiej z generałem Denain na czele, przedstawiciele władz sądowych z prezesem Sądu Najwyższego Supińskim i prezesem Sądu Apelacyjnego Dutkiewiczem, dalej delegaci wyższych uczelni, przedstawiciele władz komunalnych, liczna grupa weteranów z 1863 roku, oraz niezliczone delegacje organizacyj społecznych. Życzenia przyjmował kierownik Ministerstwa Spraw Wojsk, generał Konarzewski.

Polska na straży pokoju Europy Mimo nienawiści Niemiec i dążeń rewolucyjnej Rosji

Artykuł paryskiego „Tems” o ratyfikacji traktatu polsko-niemieckiego

Paryż 20. 3. (PAT.). Z okazji ratyfikacji przez Sejm polski i senat traktatu handlowego i umowy likwidacyjnej z Niemcami dziennik „Le Temps” poświęca dziś wieczorem swój artykuł wstępny polityce zagranicznej Polski.

Autor artykułu zaznacza, że polityka ta nabiera szczególnego znaczenia dla

ochrony pokoju wobec specj. sytuacji geograficznej Polski, mającej z jednej strony pełnych nienawiści Niemców z drugiej zaś rewolucyjną Rosję dla której Polska stanowi przeszkodę w dążeniu do rozlania bolszewizmu po całej Europie centralnej.

Od chwili, gdy wszystkie usiłowania

Niemiec zostały skierowane ku rewizji granic wschodnich Rzeszy uwaga całej Europy skierowana jest na stosunki niemiecko-polskie i na warunki, z którymi rząd polski zmuszony jest godzić i łagodzić wszystkie swe chęci pokojowe z koniecznością strzeżenia bezpieczeństwa kraju, narazonego z dwóch stron na niebezpieczeństwo. Niema dwóch zdań co do polityki zagranicznej Polski skierowanej jest ona szczerze i całkowicie ku pokojowi i ku współpracy z innymi narodami w ramach Ligi Narodów.

Zachowanie się ministra Zaleskiego w Genewie w czasie wszystkich walnych debat międzynarodowych było zawsze zgodne z tą zdrową koncepcją.

POWIEDZIEĆ MOŻNA, ŻE POD TYM WZGLĘDEM RZĄD POLSKI NIE POPEŁNIŁ ŻADNEGO NIE-TAKTU I ŻADNEGO BŁĘDU

Gdy nawet wobec swej wyjątkowej pozycji geograficznej logicznie było dla niego czynić pewne zastrzeżenia i wymagać pewnych gwarancji, to w żadnej chwili nie oponował przeciw takiemu załatwieniu spraw, któreby mogło PO-**PRĄCZ POLITYKĘ POROZUMIENIA MIEDZYNARODOWEGO.**

Niestety ze strony Niemców nie było oddźwięku, którzy nie zaniechali swego wrogiego nastroju przeciw Polsce. Nawet dziwnego, że w takich warunkach Polska, nie przestając prowadzić swej polityki pokoju, śledzi jednak bacznie za obroną swej ziemi oraz dba o wytworzenie systemu gwarancyjnego aż do chwili, gdy trwała organizacja ogólnego bezpieczeństwa pozwoli jej na dokonanie poważnych redukcji swych sił zbrojnych.

Polityka porozumienia między Berlinem a Warszawą — pisze w zakończeniu autor artykułu — nie będzie rzeczą łatwą do doprowadzenia do pożądanego skutku.

Tem nie mniej jednak należy wytrwać na tej drodze, która jedynie doprowadzić może do pacyfikacji Europy.

Katastrofy na morzach

Echa eksplozji statku „Wiking” — katastrofa u brzegów Islandji

Nowy Jork, 20. 3. (PAT.). W pobliżu miejsc katastrofy „Wikinga” znaleziono zwłoki jednej z zaginionych osób. Armatorzy „Wikinga” otrzymali depeszę radjową, stwierdzającą, że stan pół lodowych jest groźny. Statki usiłują dotrzeć do Horse, gdzie znajdują się ocalone ofiary katastrofy. Na wyspie jednak od czuwa się dotkliwie brak żywności oraz środków lekarskich. Jeśli statkom, które spieszczą z pomocą „Wikingowi” nie uda się utoro-
wać mu drogi poza zwały lodu, wówczas nieszczęśliwy wyspy Horse będą próbować dotrzeć

do statków, aby zaopatrzyć się w żywność.

Marsylja, 20. 3. (PAT.). Przyjęto tu radiodepeszę o katastrofie parowca „Lord Beaconfield” u wybrzeży Islandji.

Tokio, 20. 3. (PAT.). „Szanghaj Lloyd” donosi, że dn. 16 bm. parowiec francuski „Chang Kian” z załogą, liczącą 70 ludzi i wiozący około 30 pasażerów rozbił się o skały wyspy Heihan koło Haimen w pewnej odległości od wybrzeża Tukien. 14 osób utonęło, resztę zaś zabrała na swój pokład kanonierka francuska.

„Rozwój polityczny Polski”

Na powyższy temat przemawiał w królewskim Klubie Republikańskim doskonały znawca stosunków wschodnio-europejskich publicysta niemiecki Gerhard Birnbaum.

Prelegent przedstawił rozwój historyczny państwa polskiego od 1918 r. do dni obecnych, podnosząc konsolidację Polski, jej dotychczasową pracę wewnętrzną i powody rozwoju stosunków antyparlamentarnych. Red. Birnbaum omówił następnie politykę zagraniczną Polski,

poddając szczególnej analizie stosunki polsko-niemieckie, przemawiając gorąco za zbliżeniem obu narodów. Po referacie nastąpiła obszerna dyskusja, w której wzięli udział prezes Klubu republikańskiego dr. v. Holtum, prezes Towarzystwa Pacyfistycznego Jahn i szereg dziennikarzy.

Rzeczowy odczyt o stosunkach polskich wywarł wrażenie bardzo dodatnie.

Z szybkością 60 km. na godzinę

wpadły na siebie dwa auta

Berlin 20. 3. (PAT.). W północno-zachodniej dzielnicy Berlina wydarzyło się dziś niezwyklej siły zderzenia dwóch samochodów ciężarowych. Oba samochody najechały na siebie z szybkością około 60 km. na godzinę. Skutkiem zde-

zderzenia jeden z samochodów wyrzucił trzy koły w powietrze i odrzucony został na odległość 30 metrów od miejsca katastrofy. Jedna osoba, jadąca w tym samochodzie została zabita na miejscu. Poza tem 4 osoby odniosły ciężkie rany.

Życie gospodarcze Gdyni w świetle cyfr i faktów

Terazniejsza Gdynia i Gdynia przyszłości

Pragnąc oświetlić możliwie wyczerpująco aktualną sytuację ekonomiczną Gdyni zwróciliśmy się do starosty grodzkiego p. M. Pożerskiego, jako reprezentanta Rządu, czuwającego nad całokształtem potrzeb miasta, który z całą uprzejmością postawił nam do dyspozycji obszerne materiały, ujęte pokrótce w poniższym zarysie. Zaznaczyć przytem należy, że w związku z panującą depresją gospodarczą, w starostwie gdynińskim odbył się ostatnio szereg konferencji, które w wielu kierunkach uzupełniły posiadane materiały w rzędowe. Na tej podstawie dopiero wytworzyć sobie możemy właściwy obraz całokształtu stosunków gospodarczych, panujących w Gdyni. — Red.

Pod względem ekonomicznym młode nasze miasto portowe stanowi w granicach Rzeczypospolitej teren odrębny o specyficznych potrzebach i zadaniach. Gdynia dzisiaj to produkt żmudnej pracy Rządu z udziałem nie licznym na razie pionierów przemysłu i handlu. Gdynia przyszłości natomiast powinna się stać w najszerszym tego słowa znaczeniu syntezą wysiłków obu tych podstawowych czynników, przy czem udział czynnika społecznego musi stale narastać w proporcji do rozwoju i rozbudowy miasta. Dlatego też perspektywy rozwojowe Gdyni najistotniej i najżywczej związane są z ewolucją gospodarki prywatnej i prywatnej inicjatywy przemysłowo-handlowej.

Na wstępie przytoczymy kilka dat statystycznych, dotyczących przedsiębiorstw, przemysłowych, handlowych i rzemieślniczych na terenie miasta. Na dzień 1 marca b. r. ogólna ich ilość wynosiła 926 jednostek, w czem placówek przemysłowych 209, placówek handlowych zaś 717. Cyfry te staną się wymowne, gdy weźmiemy pod uwagę, że w dn. 1 stycznia 1930 r. ogólna liczba placówek gospodarczych w Gdyni wynosiła zaledwie 353 jednostek, w czem przemysłowych było 116, a handlowych 237. Tak tedy w ciągu 14 miesięcy przybyło Gdyni 573 PRZEDSIĘBIORSTW, co wynosi przeszło 160 procent!

Przemysł i handel

Rozdrobnienie przemysłu i handlu w Gdyni wykazuje statystyka podziału przedsiębiorstw na kategorie. Wielkich placówek handlowych pierwszej kategorii mamy tu zaledwie 5, drugiej kategorii — 176 (zaznaczyć należy dla ścisłości, że przedsiębiorstwa żeglugowe, kwalifikujące się z natury rzeczy do I kategorii, w drodze specjalnej ulgi korzystają ze świadectw II kategorii), trzeciej kategorii zaś, obejmującej handel drobny — 429 przedsiębiorstw. Tak samo dzieje się w przemyśle: w Gdyni istnieje jeden tylko duży zakład przemysłowy trzeciej kategorii, zakładów czarnej kategorii jest 4, natomiast drobnych warsztatów przemysłowych ósmej kategorii jest 128.

Stosunek powyższy nie może być oczywiście uważany za zdrowy. Każdy chyba rozumie, że dzisiejsza Gdynia, oparta o handel zamorski i będąca miastem o wielkim wprawdzie zakroju, lecz skromnej na razie liczbie mieszkańców, nie może dać odpowiedniego pola pracy dla drobnych placówek przemysłowych, lub handlowych, obliczonych na ludność osiadłą. Wymaga ona wręcz przeciwnie napływu dużych kapitałów i zainstalowania się firm wielkich. Nie ulega wątpliwości, że tą właśnie wytyczną kierował się Rząd w ustawie z dn. 1-go czerwca 1927 r., mocą której zwolnione zostały od podatków przedsiębiorstwa, przyczyniające się swoją działalnością do rozwoju gospodarczego miasta i portu. Dotyczyło to jednak tylko firm pierwszej i drugiej kategorii handlowej oraz pierwszych pięciu kategorii przemysłowych. Ale takich firm znalazło się w Gdyni zaledwie około 60.

Nie też dziwnego, że z chwilą zapanowania ostrego kryzysu gospodarczego, olbrzymia część placówek przemysłowych i handlowych w Gdyni, nie mając dostatecznych zasobów własnych, znalazła się w poważnych trudnościach finansowych.

Akcja kredytowa

Rząd, który oścaza Gdynię specjalną pieczołowitością, stara się oczywiście w miarę możliwości zaradzić brakowi płynnych kapitałów w drodze kredytów. Nie wszędzie jednak dotrzeć może jego interwencja, gdyż większość placówek nie jest w stanie dać bankom państwowym wymaganych przez nie gwarancji. Mimo to władze administracyjne zaopiniowały przychylnie szereg wniosków, dzięki czemu 22 kupeców otrzymało w r. 1930 pożyczki średnioterminowe na łączną sumę 137 tys. zł. Prócz tego B. G. K. udzielił kredytów dla handlu w innych postaciach na całe północne Pomorze, w czem partycypuje również Gdynia na łączną kwotę przeszło 1.000.000 zł. Przemysł i rzemiosło otrzymały w tym samym czasie z Kredytów Banku Gosp. Krajowego około 1.000.000 zł. Poza tem wymienić jeszcze należy kredyt dla Kas Kom. i Spółd. Kredytowych w wysokości 1.518 tys. zł., z czego Gdynia

otrzymała również około 1 miliona.

Podkreślić tu należy pożyteczną rolę, jaką odgrywa na miejscowym terenie gospodarczym Komunalna Kasa Oszczędności m. Gdyni. Świeżo rozwijająca się ta instytucja odgrywa dziś w dziedzinie pomocy finansowej dla handlu i przemysłu gdynińskiego pierwszorzędną rolę. Dość powiedzieć, że ogólna liczba kredytów kupieckich w K. K. O. za przeciąg roku 1930 wynosi blisko 2.300 tys. zł., kredytu przemysłowego zaś, łącznie z rzemiosłem i budownictwem blisko 3.500 tys. zł. Oczywiście wchodzi tu w grę kredyt pod wszelkimi postaciami. Mimo to sumy powyższe pokrywają zaledwie niewielką część istotnych potrzeb.

Zagadnienia podatkowe

Specyficznie ułożyły się również na terenie Gdyni sprawy podatkowe. W myślnym przypuszczeniu, że płacić nie potrzebują przedsiębiorcy gdynińscy nie liczyli się z obciążeniami fiskalnymi, zaległości zaś z biegiem lat urosły do kwoty 2 mlj. zł. Gdy władze skarbowe przystąpiły do ich ściągania, okazało się, że kupecy, przemysłowcy i rzemieślnicy w większości nie mają z czego płacić, a zastosowanie rygorów egzekucyjnych pociągnęłyby za sobą ruinę licznych placówek. Napłynęła fala wniosków o ulgi i umorzenie zaległości. Niestety

były one przeważnie błędnie zredagowane, gdyż powoływały się na bezprzedmiotową w tym wypadku ustawę z dn. 1 czerwca 1927 r., zamiast tego, aby oprzeć się na art. 94 ustawy o podatku przemysłowym przewidującym ulgi w wypadkach, gdy osiągnięcie należności zagraża egzystencji gospodarczej płatnika. Dzięki tej wadliwej procedurze odwołania przeważnie dotychczas nie zostały załatwione.

Bołaczki gdynińskiej gospodarki

Wielu można by jeszcze powiedzieć o troskach i bołaczkach gospodarki gdynińskiej. Należą do nich zarówno refleksje co do konkurencji Gdańska, rozporządzającej zasobniejszym aparatem handlowym oraz udogodnieniami kredytowymi i podatkowymi, jak i sprawa przetargów na prace publiczne i prywatne, w których firmy gdynińskie są upośledzone wobec zamiejscowych.

ORGANIZACJA HANDLU ZAGRANICZNEGO.

Musimy jednak zwrócić uwagę na inną dziedzinę zagadnień, wyrastającą przed nami w perspektywie przyszłości. Chodzi tu przede wszystkim o organizację handlu zagranicznego, który nadabł Gdyni jej właściwy portowy charakter. Cyfry statystyk portu wska-

zuja, że handel zagraniczny przez Gdynię stale rośnie. Eksport i import jednakże nie posiadają tu swoich punktów koncentracyjnych, lecz idą niejako tranzytem za pośrednictwem firm transportowych i ekspedycyjnych. Niema natomiast na miejscu typowych przedsiębiorstw eksportowych i importowych, prowadzących interesy we własnym zakresie i nadających kierunek inicjatywie handlowej. Wyjątek stanowią takie przedsiębiorstwa, jak olejarnia, łuszczeniarnia ryżu, firma Maleczewski, wywoźca masła, Export-Import Cukroport. Tego rodzaju placówki posiadają w Gdyni szerokie pole działania.

ZRZESZENIA GOSPODARCZE I ZAWODOWE.

Aby skompletować przytoczone wyżej fakty i rozważania należy jeszcze rzucić okiem na proces organizacyjny, dokonywany się w łonie miejscowych grup gospodarczo-zawodowych. Młoda Gdynia już dziś posiada liczne zrzeszenia tego rodzaju, a mianowicie: stowarzyszenie kupeców samodzielnych, liczące 77 członków, tow. drobnych kupeców, zrzeszające 43 członków, tow. przemysłowców oraz cechy. Tych ostatnich jest w Gdyni 8, — rzeźniczy, malarsko-lakierniczy, stolarski, piekarski, fryzjerski, ślusarski, szewski i krawiecki. Łącznie wszystkie cechy zrzeszają 224 samodzielnych rzemieślników, przeważnie mistrzów, zatrudniających w swych warsztatach 630 czeladników i 215 uczniów.

Prócz wymienionych organizacji kupieckich i rzemieślniczych, Gdynia posiada jeszcze następujące zrzeszenia gospodarcze: związek armatorów polskich, zw. maklerów okrętowych, zw. ekspedytorów portowych — trzy te organizacje połączone są we wspólną nadbudowę pod nazwą rady interesentów portu, — dalej zw. przemysłu budowlanego i wreszcie stow. właścicieli nieruchomości.

Wszystkie te zrzeszenia, acz skromne dziś liczebnością i zakresem działania, stanowią poważny związek tej wielkiej zorganizowanej społeczności gospodarczej, która zaludni przyszłą Gdynię i stanie się główną dźwignią jej rozwoju.

Jak dotychczas jednak źródłem sił dynamicznych Gdyni jest ciągle jeszcze Rząd, u którego młoda gospodarka miejscowa szuka oparcia i pomocy. Pod jego opieką krzepnie i wzrasta samodzielność ekonomiczna społeczeństwa i jego warsztatów pracy. Proces ten długotrwały i pociągnie za sobą niewątpliwie nie jedną jeszcze bolesną operację, której ofiarą padną organa, niezdolne do twórczej działalności i do walki z twardeymi warunkami bytu nad polskim Bałtykiem. Wzajemnie za to przyjdzie muszą nowe siły, napłynąć świeże soki żywotne, zjawie się śmiała inicjatywa, oparta o poważne zasoby materialne i wysoką wartość moralną ezolowych jednostek.

Gdynia jest szerokim i wdzięcznym polem pracy dla prywatnej przedsiębiorczości, nie należy ludzi się jednak, że złoto leży tu na ulicy. Pragnąc osiedzić się w Gdyni, każdy kupiec, przemysłowiec, lub rzemieślnik powinien przedtem obliczyć swe siły, zrobić dokładną kalkulację i dopiero na podstawie wyników tego rachunku powziąć odpowiednią decyzję. Wówczas oszczędzi się Gdyni wielu prób i eksperymentów, finał których tak często bywa niewesoły. W. M.

Przyjdź i spróbuj wziąć!

W rocznicę plebiscytu na Górnym Śląsku

Huczają młoty i kilofy w przastarej piastowskiej ziemi... dymią kominy fabryczne... pożarnie goreją piece hutnicze... w ogniu, najczystsza stal się wykuwa... kpi praca... grzmi komenda w takt najpiękniejszej piosenki o Teju co nie zginęła! Nie zginęła!

Nie zginęła dla Polski ta ziemia skarbów bezcennych! Nie zginęła dusza ludu śląskiego, którą przez setki lat usiłował zabić butny krzyżak, co się tam usadowił by z serca polskiej ziemi bogactwo kruszców i czarnych djamentów wydzieierać!

Gdy wybiła godzina dziejowa przed 10 laty, przemówił Śląsk serdeczną polską mową i zawołał:

Do Polski chcemy!
Do Matki rodzonej!

Do Ojczyzny naszej!

Huczają młoty i kilofy... pociąg za pociągiem pędzi ku morzu, uwożąc Polski węgiel do Gdyni, Dudnią setki wagonów po stalowych łańcuchach węzła szyn, co wiją się od kutech wrzędziaczy polskiego skarbcza — Śląska aż po złote piaski Błękitnej Twierdzy, nad którą białe mewy śpiewają przy wtórze fal szumiących o Teju, co nie zginęła!

Na straży skarbcza stoi uzbrojona po zęby armja polska, i waruje wierny lud Śląski, co przez setki lat nie dał się zmóc wrogowi...

A żołnierz wsparty na mieczu i robotnik z młotem w garści mówią przestrogi groźne:

Przyjdź, i spróbuj wziąć!

Z. Z. M.

Imieniny Marszałka a prasa berlińska

„Śwółka” naszej o rozumi w raportowaniach prasy niemieckiej

Korespondent warszawski „Berliner Tageblattu” nadsyła następujący artykuł pt. „Piłsudski's Geburstag”. „Dzień Imienin Marszałka Piłsudskiego jest od szeregu lat uroczystością dla narodu polskiego. W tym roku jednak dzień ten stoi pod szczególnym znakiem, ponieważ Marszałek bawi zdaleka od Polski. Marszałek Piłsudski jest bezsprzecznie najpopularniejszym z żyjących Polaków.

W dalszym ciągu rozwodzi się warszawski korespondent „Berliner Tageblattu” nad sporami (Streitigkeiten) opozycji w akcji pocztówkowej, przytacza rozporządzenie Kuratorjum Pomorskiego w Toruniu do władz szkolnych, które go widocznie ze względów „korytarzowych” szczególnie zaprapowało, powołuje się na „Gazetę Warszawską”, wspomina z naciskiem interpelację sejmową w sprawie imieninowej, podkreślając, że wnioskować z niej należy, iż akcja imieninowa natrafiła na „Wederstand” (opór) opozycyjnych stronnictw, poczem tak kończy:

„W tych dniach nadpłyną do Madery okręty pocztowe przywożąc ku radości ludności polskiej paczki z kartkami. Czy Marszałek osobiście przeczyta tych 5 milionów kartek i czy na nie odpisze — niewiadamo. Nie łatwo też rozwiązać zagadnienie właściwych precedensów całej tej akcji. Tkwią one niewątpliwie w miłości narodu do Marszałka z jednej strony, z dru-

giej zaś... znajdując swój wyraz w tej piosenie śpiewanej w szopce politycznej warszawskiej(!). „Grand-papa n'est pas là, Maderon, Maderon, Maderon”. (Dziadka teraz niema tu Maderon, Maderon, Maderon!).

W każdym razie opozycja nasza może sobie pogratulować: prasa berlińska powołuje się na nią zawsze z rozkoszą, a spojnia myśli i ideowe nastawienie jeśli chodzi o osobę pana Marszałka spółki: „Opozycja, Berlin et Co jest zawsze pod hasłem „viribus unitis”.

Kto zostanie prezydentem Francji?

Kandydaci przy wyborach w dn'u 13 maja br.

Wybory prezydenta Francji odbędą się 13 maja br. w Wersalu. W wyborach biorą udział obie izby ustawodawcze — Izba Deputowanych i Senat. Siedmioletnia kadencja obecnego prezydenta, G. Doumergue'a, kończy się w maju.

Wśród wysuwanych na czoło kandydatów największe szanse przejścia przy głosowaniu, sądząc z dotychczasowych obliczeń i przewidywań na łamach prasy i w kołach politycznych, posiada Arystydes Briand, minister spr. zagranicznych. Poza tem duże szanse mają jednak i inni popularni kandydaci, wysuwani przez partje polityczne, reprezentowane w parlamencie i Senacie. Niespodzianki w toku głosowania są bardzo możliwe, gdyż gra wybor-

cza obfituje w posunięcia zakulisowe, których doniosłość i znaczenie wyjaśniają się dopiero po fakcie dokonany wybor kandydata. Śród kandydatów, posiadających największe poza Briand'em szanse zdobycia maximum głosów, znajdują się:

Paweł Painlevé, b. minister wojny, radykał, L. Barthou, b. minister sprawiedliwości, senator, centrowiec, F. Bouisson, radykał, A. Tardieu, b. premier, centrowiec, H. Cheron, b. minister finansów, H. Hennessy, radykał, P. Doumer, senator, prawica, A. Maginot, minister wojny, prawica, M. Sarraut, senator, E. Herriot, b. premier, radykał, A. Lebrun, senator, G. Lévigne, b. minister marynarki

Życzenia armji, posłów i senatorów Marszałkowi Piłsudskiemu

Do p. Marszałka Piłsudskiego wysłana została depesza treści następującej:

„Marszałek Piłsudski, Funchal — Madera. W uroczystym dniu imienin Pana Marszałka Armja Polska składa swemu kochancemu Naczelnemu Wodzowi wyrazy hołdu i czci żołnierskiej, przesyłając jednocześnie najserdeczniejsze życzenia zdrowia i długości lat życia dla szczęścia i potęgi Polski, w obronie której Armja nasza pod zwierzchniem dowództwem p. Marszałka zawsze niezachwianie stać będzie.

Daniel Konarzewski, gen. dyw., kierownik ministerstwa spraw wojskowych,

Kazimierz Sosnkowski, gen. dyw., inspektor armji.

Prezes B. B. W. R. pos. Jędrzejewicz przesłał na ręce p. Marszałka Piłsudskiego na Maderę z okazji Jego imienin depeszę treści następującej:

Panie Marszałku!

W imieniu Klubu Parlamentarnego Bezpартyjnego Bloku Współpracy z Rządem i własnym mam zaszczyt przesłać w dniu Twych Imienin wyrazy hołdu i wierności oraz życzenia zdrowia i siły do kierowania państwem i doprowadzenia go do chwały i potęgi.

(—) Jędrzejewicz

Prezes Bezpарт. Bloku Współpracy z Rządem.

Ołbrzymi proces 500 oskarżonych — 1000 świadków

Zakończono ostatecznie dochodzenia przeciwko członkom kongresu P. P. S.-lewicy, aresztowanym w swoim czasie w Łodzi. Akta obejmujące 500 stron pisma maszynowego przekazano sędziom śledczym poszczególnych rewirów. Dotychczas pozostaje w więzieniu 132 uczestników kongresu, resztę zaś wypuszczono za kaucję, lecz pozostają oni wszyscy pod nadzorem policyjnym.

Wobec tego, iż okazało się niemożliwym odbycie tego olbrzymiego procesu w Łodzi, gdyż na ławie oskarżonych zasiadzie przeszło 500 osób i przeszło 1000 świadków zostało zwolanych do tej rozprawy — rozprawa zorganizowana zostanie w ten sposób, iż odbędzie się nie w całości w Łodzi. Akta oskarżonych przekazane będą urzędowi prokuratorskiemu do miejsc zamieszkania poszczególnych oskarżonych i rozprawy odbędą się w siedzibach sądów okręgowych ich miejsca zamieszkania.

W zadżumionem państwie sowieckim

„Przyjaciele od serca“ oburzeni na bolszewików

Ostatnimi czasy coraz częściej ulazują się w prasie niemieckiej opowiadania fachowców niemieckich, którzy uciekają z Sowietów po krótkim tam pobycie. Jeden z tych fachowców, Robert Nisch, ogłosił niedawno drukiem broszurę p. t. „Prawda o dzisiejszej Rosji“, poświęconą przeżyciom autora podczas jego pracy w basenie Donieckim. Broszura zwróciła na siebie powszechną uwagę i dzienniki niemieckie poświęcają jej dużo uwagi, uprzedzając inżynierów niemieckich o tem, co są warte obietnice sowieckie.

Autor opowiada, że obiecano mu było 300 rubli (648 marek niemieckich) miesięcznie i zapewniano go, że potrafi on egzystować w Rosji Sowieckiej za 60—80 rubli miesięcznie. Na miejscu swej nowej służby autor spotkał się z 300-tu górnikami z okręgu Sarry. Ludzie ci znajdowali się w rozpaczliwej sytuacji z powodu ciągłego głodu; otrzymywali oni jedynie chleb i rybę suszoną. 80 proc. z nich musiało powrócić do Niemiec, nie będąc w stanie wytrzymać okropnych warunków życia w Sowieciech.

W Charkowie w hotelu autor broszury musiał płacić za wyżywienie i pokój 46 rubli (100 marek niemieckich) na dobę. Nabyć sobie produktów spożywczych dla dalszej podróży nie miał on możliwości z powodu nieposiadania książki aprowizacyjnej. W ciągu pierwszych trzech tygodni pracy w basenie Donieckim stracił on 8 kg. na wadze, następnie zachorował na tyfus brzusny, lecz nie miał żadnych lekarstw. Dzień pracy trwał od 10 do 12 godzin. Autor obserwował niejednokrotnie, jak robotnicy padali z wycieńczenia, bo musieli tygodniami czekać na wypłatę zarobku.

Fachowcy niemieccy skarżyli się zwłaszcza na pocztę sowiecką. Listy z Niemiec, jeżeli w ogóle dochodziły do niego, to dopiero po 3-4 do 4-tych tygodniach. Pakiety pieniężne popro-

Anglja musi bronić Traktatu Wersalskiego

Angielski minister o Polsce i rewizji granic

Chcąc osądzić, jak doniosła jest rola traktatów kanclerz Brüning, czytają też mo- wy Treviranusa, ale doskonale wiedzą, że dla utrzymania pokoju europejskiego trzeba czynić wręcz przeciwnie, niż tego pragną Niemcy.

Ze taki pogląd istnieje w angielskich kołach politycznych wynika choćby z tego, co angielski wiceminister spraw zagranicznych dr. Hugh Dalton powiedział o kwestji rewizji granic. Według niego, to „najbardziej praktyczna i mądra polityka będzie uważała obecne granice za uznane“ (existing frontiers for granted).

Dr. Dalton zna Polskę doskonale. Zwiadził ją po przewrocie majowym i pisał w „Contemporary Review“ o znaczeniu Polski w Europie w przeszłości i w przyszłości. Dr. Dalton stwierdził w Polsce sprawność i rozpęd w pracy, postęp na wielką skalę. „Wraz z Marszałkiem Piłsudskim — pisał dr. Dalton — doszła do władzy grupa ludzi młodych, zdolnych i energicznych (youthful, capable and energetic). Nowy gabinet ministrów jest wielkim krokiem naprzód w stosunku do poprzedniego“ (improvement on their predecessors). Widział więc on w Polsce wiele ciekawych rzeczy. Spostrzeżeniami swymi podzielił się z czytelnikami wielkiego pisma czytelnego przez koła polityczne i dyplomatyczne Wielkiej Brytanji. Lecz najważniejsze w tej chwili jest to, że obecny minister angielski zdawał sobie doskonale sprawę z tego, że żądanie rewizji granic jest największym przejawem polityki powojennej. „Wierzę — pisał dr. Dalton — że takie tendencje rewizjonistyczne są najbardziej fałszywą i jałową drogą do rozwiązania problemów powojennych“. Uważał tak, nie tylko dlatego, że „cała Europa z tą opinią polską się zgadza“. „Jakikolwiek są obecne granice Europy, kończy angielski mąż stanu, są one doskonalsze, niż te, które istniały dawniej“.

Kilku polityków zagranicznych ostatnie mi czasy zabierało głos na temat niemieckich tendencji rewizjonistycznych. Niemcy mówią o tem nieustannie, lecz politycy w Anglii rzadko w tej sprawie się wypowiadają. Przeto znamienne słowa d-ra Daltona, zajmującego obecnie ważne stanowisko w rządzie angielskim, posłużyć mogą jako ilustracja i wykładnik opinji brytyjskich koł politycznych. Dr. Dalton należy do czołowych postaci politycznych w Anglii. Jeszcze jako profesor na londyńskim uniwersytecie, gdzie wykładał wraz z obecnym ministrem oświaty, mr. Lee Smith, poprzednio ministrem poczty, dr. Dalton wyrażał nieraz zdanie, że Anglja musi obstawać przy traktacie wersalskim. Jako ekonomista zdaje sobie doskonale sprawę, że ekonomiczna rekonstrukcja Europy i świata zależy przedewszystkiem od politycznej stabilizacji, od pokoju. Toteż z całą stanowczością przeciwstawia się on niemieckim dążeniom do rewizji granic i zakłócania pokoju. Słusznie możemy przypuszczać, że dr. Dalton wyraził w swem przemówieniu poglądy rządu angielskiego.

Przed zamknięciem sesji

Obrazy zarówno Sejmu jak i Senatu toczą się w gorączkowym tempie. W kołach politycznych spodziewają się, że wkrótce nastąpi zamknięcie sesji. Kiedy będzie zwolana sesja wiadomo. Jednakże uchodzi za rzecz pewną, że na wiosnę będziemy mieli do czynienia z krótką sesją nadzwyczajną.

Stan bezrobocia

Według danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy liczba bezrobotnych w Polsce w dniu 14 marca b. r. wyniosła 376.414 osób, co w porównaniu ze stanem z poprzedniego tygodnia wykazuje wzrost bezrobocia o 6.095 osób.

Pomnik, który stanie w Poznaniu

Okreś „Byrd-City“ przywiózł z Nowego Yorku rozmontowany pomnik prezydenta U. S. A. W. Wilsona, który ma stanąć w Poznaniu.

Lamenty brunatnych w rocznicę plebiscytu śląskiego

Prasa hitlerowska podaje rozpaczliwe artykuły z powodu bolesnej rocznicy powrotu Górnego Śląska do Macierzy.

Ci co okrutnym terorem przeprowadzili plebiscyt w Prusach Wschodnich nie wa-

haja się ręk załamywać.

W czasie plebiscytu wskutek polskiego teroru sankcjonowanego przez Francuzów setki tysięcy głosów(!) zostały stracone dla Niemiec. Obok tego teroru i ucisku szalała polska agitacja przy bezprzykładnym oszustwie(!) narodu. Przemoc szła przed prawem! — rozdziera bombastycznie szaty jałgu niemieckiego. — Przemocą została rozdartą gospodarcza i kulturalna spójnia Górnego Śląska i nowe płonące ognisko stworzone w Europie!

Dalej pomstuje pismo niemieckie na powstańców górnośląskich i Korfaniego, nie żałuje Francuzom „komplementów“ i stwierdza, że kraj ten jest niemiecki, że Górnoślązak mema nic wspólnego z „Kongresowiak“em“ i że rozdziarcie Górnego Śląska i stworzenie „kurytarza“ wołają o pomstę do nieba!

W obecnych ciężkich czasach odczuwamy — pisze organ Hitlera — tem dotkliwiej stratę bogatej górnośląskiej ziemi i nasuwa się nam pytanie: „jak długo jeszcze?“

„Pacyfistyczne“ nastroje hitlerowskich Niemiec nie wzbudzają najmniejszej wątpliwości.

Armje na stopie pokojowej

Sowiety, Anglja, Włochy, Francja, Niemcy

Francuski publicysta wojskowy, pułkownik Réboul, ogłosił pracę o faktycznym stanie liczebnym armji poszczególnych państw na stopie pokojowej. Wedle obliczeń p. Réboul'a opartych na danych Ligi Narodów, największą ilość żołnierzy posiada Rosja. Réboul oblicza ją na 1.812.000. Stałe pod bronią jest oczywiście tylko armja czynna, ale milicja może być bardzo szybko zmobilizowana, faktycznie więc — zdaniem p. Réboul'a — sowiety mają na stopie pokojowej blisko dwa miliony żołnierzy.

Drugie miejsce zajmuje Wielka Brytanja (z Indjami, ale bez dominjów). Posiada ona armje czynną w sile 460.000, z czego w kraju 119.000, a w posiadłościach zamorskich 341.000. Ogółem p. Réboul oblicza siłę zbrojną Anglii na stopie pokojowej na 780.000, z czego 332.000

w Europie, a 448.000 w kolonjach.

Na trzecim miejscu stoją Włochy. Armja czynna 303.000, z czego 251.000 w kraju, a 52.000 w kolonjach. Formacje zorganizowane militarnie oblicza p. Réboul na 117.000. Są to: 1) stałe formacje faszystowskie w sile 35.000 ludzi, 2) karabinierzy — 50.000, 3) t. zw. gwardja finansowa — 25.000, 4) korpus leśników 7.000. Milicja faszystowska liczy 353.000 ludzi. Ogółem p. Réboul oblicza siłę zbrojną Włoch na 773.000 żołnierzy.

Dalej dopiero idzie Francja ze swojami 583.000 wojska. Armja czynna 522.000, z czego 317.000 w kraju, a 205.000 w kolonjach. Formacje zorganizowane militarnie liczą 61 tysięcy: 36.000 żandarmów, 18.000 celników, 7.000 leśników.

Stany Zjednoczone A. P. mają 565.000 żołnierzy. Armja czynna liczy 157.000, z czego w kraju 100.000, w kolonjach 39.000, w korpusie marynarki 18.000. Oprócz tego istnieje t. zw. milicja Stanów. Dalej idzie t. zw. rezerwa oficerów, składająca się ze 112.000 młodych studentów.

Wreszcie Niemcy. P. Réboul oblicza ich siłę zbrojną na stopie pokojowej na 285.000. Reichswehra, składająca się z ochotników liczy 100.000 ludzi; Schutzpolizei, świetnie zorganizowana i wyszkolona wojskowo — 150.000. Straż wodna (Wasserschutz) 35.000; pełni ona służbę na łodziach, uzbrojonych w karabiny maszynowe lub armaty. Razem posiadają Niemcy blisko 300.000 ludzi pod bronią.

Murzyn z Ankony

Dzieje domniemanego syna króla Abd-El-Taradi

Dzienniki włoskie podają wiadomość o śmierci przebywającego od szeregu lat w szpitalu dla obłąkanych w Ankonie staro-go murzyna, znanego ogólnie pod nazwą „Murzyn z Ankony”. Wiadomość ta przypomina światu niezwykle zaiste koleje losu tego człowieka, nad którym dziś zamknął się grób „Murzyn z Ankony” przez szereg lat był zwany „murzynem cesarskim”. Na obrazach historycznych dawnego cesarstwa niemieckiego, przedstawiających występy oficjalne cesarza Wilhelma I, wpada w oczy w orszaku cesarskim młody oficer o czarnej twarzy i murzyńskich rysach. Jest to właśnie ten sam syn Afryki, który obecnie zmarł w Ankonie.

Dziwna zaiste była droga, która zawiodła małego murzyna na dwór ówczesnego króla niemieckiego. Darował małego chłopca w latach 60-tych zeszłego wieku królowi Wilhelmu znany badacz Afryki Fryderyk Rohlfs po powrocie z wyprawy nad jezioro Czad. Rohlfs, służąc jako lekarz przez szereg lat we francuskiej Legji Cudzoziemskiej w Afryce, miał sposobność poznać narzecza tubylcze, co pozwoliło mu później na zapuszczenie się w okolice niedostępne dla Europejczyka, pozyskując mu zaufanie czarnych mieszkańców Afryki. W jednej ze swoich wypraw Rohlfs uległ z niebezpiecznej choroby pewnego handlarza niewolników, a ten z wdzięczności za to darował mu małego, 6-letniego murzyna, który według jego wersji miał być synem króla Abd-El-Taradi, władcy Bardini, rozległej krainy, położonej nad jeziorem Czad. Podczas walk z innymi plemionami, król został wzięty do niewoli wraz z synkiem, który w ten sposób dostał się na rynek handlu niewolnikami.

Po powrocie do Berlina w r. 1867, Rohlfs darował chłopca Wilhelmu I, który wziął do czarnego dziecka szczególną sympatię. Kazał go ochrzcić, nadając mu imię Henryka Noel, i umieścił go w korpusie kadetów, a po ukończeniu szkół, chłopak otrzymał stopień oficera. Noel, który odznaczał się niezwykle zdolnościami, przebywał stale w orszaku cesarskim do czasu, gdy w r. 1877 wstąpił do armii egipskiej i w tym samym roku wziął udział w wojnie

rosyjsko-tureckiej. Ranił ciężko w głowę w bitwie pod Plewną, przebywał w szpitalu na Malce, gdzie spotkał się ze swoim pierwszym opiekunem Rohlsem, który miał zamiar wziąć go z sobą. Okazało się jednak, że rana w głowie spowodowała u młodego człowieka zaburzenia mózgowo. Zawiadomiony o tem Wilhelm, polecił leczyć swego ulubie-

ca, jednak, gdy wiedza lekarska okazała się bezsilna, cesarz umieścił Noela w szpitalu dla umysłowo chorych w Ankonie. Tu przebył murzyn przeszło lat 50, znany powszechnie jako nieszkodliwy warjat, cierpiący na manję wielkości. Do r. 1918 koszt jego utrzymania pokrywał dwór berliński, następnie zaś aż po koniec życia, rząd Rzeszy niemieckiej.

Professor Einstein wśród Indian

Podczas pobytu swego w Ameryce, znakomity twórca „teorii względności” prof. Albert Einstein złożył wizytę wodzowi indyjskiego plemienia Hopi w Arizonie.

Biorą się na sposoby Spryciarze żydowscy

Ostatnie ograniczenia emigracyjne, dotyczące wyjazdu do Stanów Zjednoczonych, w wielu wypadkach zaskoczyły kandydatów na emigrację i pokrzyżowały niejedne plany rodzinne. Pomimo tego, większość dotkniętych owym ograniczeniem siłą rzeczy musiała zrezygnować ze swych zamierzeń i pogodzić się z nową sytuacją. Nie można natomiast tego powiedzieć o Warszawie, której mieszkańcy, zwłaszcza pewnych sfer, dowiedli dużych talentów pomysłowości, stwarzając znane przemyśły „brylanciarzy”, „konsulów”, sprzedaży wagonów miejskich tramwajowych, sprzedaży pomników, cudzych kolejek żelaznych itp.

Podobny przykład pomysłowości zanotowaliśmy również w związku ze wspomnianem wyżej ograniczeniem emigracyjnym. Mianowicie, przepisy owe dają pew-

ne pierwszeństwo nieletnim dzieciom rodziców, zamieszkałym na terenie Stanów Zjednoczonych A. P. To też, powołując się na wspomniany przepis, przybyła pewnego dnia do amerykańskiego konsulatu w Warszawie grupa „nieletnich”, składająca się z pięciu osób, t. j. dwóch chłopców w krótkich spodenkach i również po dziecięcemu ubranych trzech dziewcząt. Chłopcy byli bardzo dokładnie wystrzyżeni, twarze ich śmily młodzieńcami rumieńcami, dziewczęta zaś ujmowały każdego pełnym niewinności spojrzeniem.

Innego jednak prawdopodobnie był zdania urzędnik konsulatu, być może, był to znawca urody kobiecej i zadziwiły go całkiem niedziwoczce zaokrąglenia tych podłoków i wrodzona rasie semickiej wybujałość biustów, dość, że całe towarzystwo

Chaplin i następca tronu włoskiego zrehabilitowani

Wyrażyliśmy krzywdę Chaplinowi i następcy tronu włoskiego, podając za prasą kompromitujące wiadomości, które zostały zdementowane.

Charlie Chaplin ogłosił w pismach berlińskich protest przeciwko wywiadowi, jaki miał rzekomo udzielić komunistom niemieckim. Nie solidaryzuje się on bynajmniej z ich ideologią. „Jestem artystą — oświadczył Chaplin — zagadnienia polityczne w Niemczech są mi również mało znane jak i w moim własnym kraju... Interesuje się sprawa bezrobocia, obchodzi mnie świat, który cierpi i gdybym wiedział jak mu pomóc byłbym szczęśliwy”.

Niedawno podaliśmy również pogłoski o nieporozumieniach małżeńskich pomiędzy księciem Umberto, następcą tronu włoskiego, a jego młodszą małżonką, królową belgijską.

Wiadomości o tych rzekomych niesnaskach krążyły już od kilku miesięcy, aż wreszcie doszły do rozmiarów potwornych plotek o wiarołomstwie młodego małżonka.

Plotki powstały zdaje się na tem podłożu, że podobne zajścia miały miejsce pomiędzy jednym ze znanych finansistów włoskich i młodzieńcem podobnego do następcy tronu, a pewną gwiazdą filmową.

Nadprodukcja inteligencji

Statystyki niemieckie wykazują nadmierny wzrost liczby ludzi o wykształceniu uniwersyteckim. Zapotrzebowanie na lekarzy w Niemczech według dotychczasowych obliczeń wynosi 46.000, tymczasem obecnie praktykujących lekarzy w Rzeszy jest 49.000, a rok rocznie 1000 studentów-medyków opuszcza uniwersytet. To samo dzieje się na wydziale prawnym. W r. 1927 na 6400 mieszkańców wypadł jeden sędzia, a na 3900 mieszkańców jeden adwokat, teraz zaś już na 2000 mieszkańców jest jeden adwokat. Wśród studujących filologów panuje identyczna sytuacja, ponieważ na 18.000 studentów 4.300 zaledwie zdobywa zajęcie. Mimo tego stanu rzeczy liczba uczęszczających do wyższych uczelni wzrasta ciągle. W stosunku do czasów przedwojennych wzrosła ona już o 60 procent.

Jak szkodliwym i niezdrowym jest tego rodzaju prąd wśród młodzieży, najlepszym dowodem są stosunki w Bremie, gdzie z 7000 uczniów gimnazjalnych 42,4 procent opuszcza szkołę przed maturą i straciwszy kilka lat pracy, bierze się do jakiegoś po-płatniejszego zajęcia.

skierował natychmiast do dyżurnego lekarza. Djałoga wyznawcy Eskulapa rzeczywiście była interesująca. Brzmiała ona jak następuje: Szmul lat 42, Icek lat 36, Fajga lat 32 i Małka lat 29. Nie potrzebujemy dodawać, że „młodzież” ta musiała, niestety zrezygnować z wyjazdu do tatusia i mamusi, a na domiar złego, miała wiele nieprzyjemności z policją, ze względu na zarzut usiłowania oszustwa.

Niebieskie drzwi

NOWELA AMERYKAŃSKA.
(Przekład autoryzowany. — Przedruk wzbroniony.)

Policjant spojrział przenikliwym wzrokiem, przyprawiając niefortunego Norway'a o dreszcz strachu.

— Nie powiem — odparł i zapytał: O co idzie? Czy pan przypuszcza, że go znam?

— Rzecz się ma tak — ciągnął Honeywell — że on upił się w sobotę wieczorem i, jak twierdzi, pan udzielił mu pewnych informacji. Był z drugim dżentelmanem trochę starszym i, jak się zdaje mniej zalanym. Otóż ten drugi przepadł bez wieści i chcielibyśmy go odszukać.

Policjant ożywił się.
— Ja mu udzieliłem informacji? — powtórzył. — Nie przypominam sobie. Jakież to były informacje?

— On i jego przyjaciel szukali wódki i zapytali policjanta, gdzieby jej mogli odstać. Policjant im powiedział. Nie wiem, czy to był pan.

— O, nie wie pan! — wykrzyknął z uroczystą ironią „granatowy”. Do czego zmierzacie, chłopcy? Chcecie mnie nabrać?

— Słowo hoonru dając, że mówię prawdę — odparł Honeywell.

— Policjant wskazał memu przy-

jacielowi miejsce, gdzieś tu w pobliżu, gdzie można dostać wódki — gdzie rzeczywiście dostał wódki. Później dżentelman, który był z moim przyjacielem, zniknął i obawiamy się, że zdarzyło mu się jakieś nieszczęście.

— O, obawiacie się, że zdarzyło mu się jakieś nieszczęście? Sarkazm policjanta stał się ważki i dotykający. Po chwili rzekł uprzejmie i prawie z przyjacielskim uśmiechem. Słuchaj, bubku, nie wiem, czy tyś upadł na głowę, czy ja, ale radzę ci po dobru, zapomnij o tem i idź swoją drogą, bo ciebie może spotkać jakie nieszczęście. Zrozumiano?

— Jeżeli pan nie jest tym policjantem — rzekł przyjaźnie amator-detektyw — to, naturalnie, zdaje się panu, że zwarjowałem. Nie mam o to urazy. Ale pozwól pan, że zadam jeszcze jedno pytanie: Czy pan słyszał o śpiącym dorożkarzu?

Tęgi policjant cofnął się o krok w tył.

— O czym? — zapytał.

— O śpiącym dorożkarzu, starym człowieku, który śpi na koźle i wozi

ludzi tam, dokąd sobie życzą. Ale on tylko udaje, że drzemie, dopóki kto nie wsiądzie do dorożki, wtedy zaczyna konia i...

Ręka policjanta spadła lekko na ramię mówiącego.

— Nie słyszałem o nim — rzekł z uśmiechem. — Wiec on udaje, że śpi? Przebiegły, stary lot! Żaluję, że nie mogę wam pomóc. Zapytajcie kolegę na drugim rogu: on specjalnie przesłuchuje śpiochów. Ale radziłbym posłuchać życzyliwej rady: nie pytać nikogo o nic, wrócić do domu i schować się do łóżka. Nienorównane miejsce — łóżko — jeżeli co komu dolega — dodał sentencjonalnie.

Honeywell wybuchnął śmiechem.
— Pan posterunkowy jeszcze nie wierzy, że my jesteśmy przy zdrowych zmysłach — wykrzyknął. — I mnie się zaczyna tak zdawać. Dzika historia, prawda? A jednak prawdziwa. Dziękujemy, bądź co bądź. Bo przecież mogliśmy się z panem przejechać.

Dwaj przyjaciele zniknęli w mroku. Do następnego rogu żaden nie powiedział ani słowa. W końcu Honeywell rzekł sucho:

— Narazie mamy dosyć policji, — Norway, chyba, że zwrócimy się do nich formalnie. Poszukamy tych przekłetych niebieskich drzwi na własną rękę.

— Nie pytałeś go o to — rzekł Norway.

— Nie, nie chciałem przebrać miary.

Norway kiwnął głową.

— Słusznie — odpowiedział — ale posłuchajno, Bart — to był ten policjant! Nie przeczę mi. Ja wiem! Bałem się mu to powiedzieć, ale to na pewno on. Zapamiętaj to sobie. A teraz chodźmy.

Rozejrzał się naokoło i skreślił ostro w przecznicę.

— Albo ta ulica, albo następna — rzekł. — Zapomniałem kierunku, ale pamiętam, jakieśy szli.

Zatrzymali się na pierwszym skrzyżowaniu północno-południowym, lecz oczy ich nie dostrzegły żadnej dorożki, żadnej szkapy i żadnego dorożkarza, śpiącego, czuwającego, żywego czy umarłego.

— A jednak — mruknął Norway — to musiały być te domy.

Przeszli na drugą stronę ulicy i zagłębili się w wąski blok, równoległy do Dearborn Street. W jednych drzwiach prawie na poziomie ulicy, jaśniało mroczne światło, oświetlające, idące w górę schody. Drzwi były otwarte. Norway podszedł bliżej i zaobserwował, że stopnie zaopatrzone były w metalowe pręty. W mózgu jego ożyło mętne przypomnienie. Zwrócił się do towarzysza.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wolne Miasto Gdańsk

Kronika

Kalendarzyk imprez gdańskich.

Teatr Miejski — dziś o godz. 19.30 „Ist das nicht nett von Colette?“

Scala: codziennie o godz. 20.15 przedstawienie z bardzo urozmaiconym programem.

Reichshof: Kabaret codziennie wieczorem o godz. 21.

Kino Capitol: „Das Floetenkonzert von Sanssouci“.

Kino Rathauslichtspiele — „Der Moerder Dimitr Karamasoff“.

Kino U. T.: dziś „Der falsche Feldmarschall“.

Kino Odeon: dziś „Zirkus“ i „Rin-Tin-Tin“.

Kino Passagetheater: dziś „Vier Federn“ i „Senorita“.

Kino Flamingo: „Die Herrin und ihr Knecht“ i „Der tolle Harry“.

Kino Gloria-Theater: Dziś „Eine Stunde Glueck“ i „Heitenritt im wilden Westen“.

Ruch towarzyszy

— Zebranie miesięczne Towarzystwa Gimnastycznego Sokół w Sopocie odbędzie się w piątek dnia 20 marca o godz. 8 wieczorem w Domu Polskim przy Eisenhardtstrasse. O liczne przybycie członków prosi Zarząd.

— Sodalicja Marjańska Panien przy kościele św. Stanisława we Wrzeszczu. Zapowiedziany na 22 marca 1931 r. wieczorek odbędzie się dopiero w dniu 19 kwietnia 1931 r. Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidleach połączone z interesującym wykładem odbędzie się w niedzielę dnia 22 bm. o godz. 6 wieczorem w Ochronce Polskiej przy ulicy Kartuskiej 123. O liczny udział prosi Zarząd.

— Apel do wszystkich druhów i druhonów ćwiczących. Ze względu na mający się odbyć w bież. roku zlot sokoli w Gdyni i konieczność przygotowania ćwiczeń zlotowych, wzywam druhów i druhny do regularnego i punktualnego uczęszczania na ćwiczenia, odbywające się we wtorki i piątki od godz. 19.30—21 na ćwiczeniach przy Kehrwegergasse. Obowiązkiem naszym jest abyśmy na zlocie tym wystąpili jak najliczniej. Człom! Zarząd.

— Ważne zebranie Polskiego Tow. Muzycznego odbędzie się we wtorek, dnia 24 marca r. b. o godz. 19-tej w lokalu przy ul. Hundesgasse 31 III ptr. z następującym porządkiem obrad: 1) zagajenie przez prezesa, wzgl. zast. prezesa i wybór marszałka, 2) sprawozdanie z czynności towarzystwa, 3) sprawozdanie komisji rewizyjnej, 4) wybór zarządu, 5) zmiana statutu, 6) wolne głosy. O ile zebranie w pierwszym terminie wskutek nieobecności statutu przewidzianej ilości członków nie dojdzie do skutku, odbędzie się godzinę później, t. j. o godz. 20-tej drugie ważne zebranie z tym samym porządkiem obrad, którego uchwały stają się prawomocne bez względu na ilość członków. Zarząd.

— Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Nauki i Sztuki w Gdańsku zawiadamia wszystkich swych członków, że w piątek dn. 27 marca o godz. 19 w sali „Klubu Polskiego“ — Neugarten 7 — odbędzie się ważne zebranie administracyjne za rok sprawozdawczy 1930 z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie zebrania przez przewodniczącego Zarządu; 2) wybór marszałka zebrania i powołanie przez niego sekretarza; 3) sprawozdanie zarządu z działalności w r. 1930; 4) sprawozdanie komisji rewizyjnej; 5) dyskusja nad sprawozdaniem i sprawą udzielenia absolutorjum zarządowi; 6) wybory uzupełniające do zarządu; 7) wolne wnioski. O ile o godz. 19 nie zbierze się statutu Towarzystwa przepisana ilość członków, o godz. 19.30 odbędzie się zebranie w drugim terminie, ważne bez względu na ilość obecnych członków.

Z miasta

— Wołanie o ratunek z poddasza. W nocy na czwartek wybuchł pożar w domu przy ulicy Heilige Geistgasse 58. Ponieważ palły się części z drzewa, jak belki itd., został wkrótce cały dom zadyimiony. Zaalarmowana straż ogniowa znalazła się wkrótce na miejscu pożaru i rozpoczęła akcję gaszenia. Na górze rozległo się głośnie wołanie o ratunek. W oknie na poddaszu ukazała się postać niewiasty, która krzyczała, że nie może zejść zadyimionymi schodami i domagała się ratunku przez okno. Straż pożarna ustawiła natychmiast mechaniczną drabinę, którą wciągnięto w górę, poczem strażak zniósł kobietę na dół.

— Z życia Związku Podoficerów Rezerwy. W dniu 12 bm. odbyło się nadzwyczajne zebranie członków Związku Podoficerów Rezerwy Koła gdańskiego, w celu uczczenia Imienia I Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. Zebranie to zaszczylił swoją obecnością

Postulaty ludności polskiej

Przemówienie posła Erazma Czarneckiego w sejmie gdańskim

Podczas wielkiego posiedzenia sejm gdańskiego zajmującego się trzecim czytaniem budżetu wygłosił poseł polski do sejm gdańskiego Erazm Czarnecki zasadnicze przemówienie w obronie praw obywatelskich i kulturalnych ludności polskiej W. M. Gdańska. Podajemy dzisiaj streszczenie tego doskonalego przemówienia.

Nasz poseł polski Czarnecki, niestety nie mógł poruszyć wszystkich szczegółów, które miał na sercu a które są bolejącą na szczyt polskiej ludności, ponieważ ograniczo-

no czas przemawiania posła polskiego na podstawie uchwały większości koalicji prawicowej do 28 tylko minut.

Niemniej przeto poseł Czarnecki poruszył cały szereg zagadnień kulturalnych w których ludność polska obywatelstwa gdańskiego jest przez władze W. M. Gdańska upośledzona. Mówca wskazał na fakt, że już haniebny sposób ograniczania czasu przemówienia wskazuje na ducha, który ożywia pewne koła gdańskie. Dzięki takiemu ograniczeniu przedstawiciele polskiej

ludności nie mogą zasadniczo zająć stanowiska wobec zagadnień finansowych, poruszonych przez senatora skarbu dr. Hoppenratha. Najważniejszymi dla ludności polskiej są postulaty szkolne. W tej dziedzinie właśnie jednak senat gdański stale upośledza mniejszość narodową polską w Gdańsku w różny sposób. Artykuł 4 i inne, które regulują rozwój kulturalny obywateli na rodowości polskiej w Gdańsku nie zostały zrealizowane lub też zrealizowane w duchu sprzecznym ze zasadami konstytucji W. M. Gdańska i przepisami traktatu wersalskiego oraz umów. Ustawiczne „hece“ i fałszywe informacje umieszczane zwłaszcza w prasie niemiecko-gdańskiej przez lata całe miały ten skutek, że społeczeństwo niemieckie w Gdańsku niezdolne jest odnosić się bezstronnie do słusznych postulatów polskiej mniejszości.

Były senator Dr. Strunk, który przez 10 lat ponosił odpowiedzialność za sprawy szkolne, dosięgnął szczytu we walce z ludnością polską w Gdańsku nie tylko w swojej praktyce długoletniej, lecz także jeszcze na końcu w swoich groteskowych przemówieniach przedwyborczych, posiadających napastliwy charakter wobec miejscowego społeczeństwa polskiego. Poseł Czarnecki wylicza następnie długi szereg faktów dowodzących jak w szkolnictwie upośledza się rodziców, męczących dzieci u rektorów, jako i dzieci uczęszczające do szkół polskich senackich. Mówca krytykuje ducha ożywiającego szkoły senackie, niewłaściwy skład nauczycielski, podręczniki, po mieszczeniu zasadniczo odnośnienie się do rozwoju tego szkolnictwa i wysuwa szereg postulatów polskiej mniejszości narodowej w tej dziedzinie. Poseł Czarnecki żąda imieniem swoich wyborców usamodzielnienia polskich szkół ludowych, utworzenia polskiego inspektoratu, otwarcia uzupełniającej szkoły z językiem polskim, kursy specjalne dla nauczycielstwa szkół polskich z poparciem senatu itd.

Mówca apeluje do obecnego senatora oświaty dr. Winderlicha i do poczucia sprawiedliwości, aby szkolnictwo polskie w Gdańsku odpowiednio zreformować. Mówca zarzuca senatorowi, że wbrew duchowi i literze umów odrzucił poparcie dla Gimnazjum Polskiego w Gdańsku. Nieuznanie matury Gimnazjum Polskiego i szkół nasyżych jest niezgodnym z umową uprzywilejowaniem niemieckich tylko uczelni. Mówca występuje w końcu ostro przeciwko całemu szeregowi zarządzeń administracyjnych, ograniczających swobodę rozwoju kulturalnego i materialnego ludności polskiej w Gdańsku. Rażąca jest mianowicie niesprawiedliwość na wioskach powiatu Gdańskie Wyżyny, gdzie się ze strony niemiecko-gdańskiej nie uznaje sołtysów wybranych przez większość głosów polskich, zamyka bezwzględnie kursy języka polskiego w Elganowie, nie udziela przeważnie w Piekcie i Elganowie, wyrzuca ochronkę we Wielkich Trąbkach z lokalu, odmawia otwarcia ochronki na polskiej wiosce Elganowo itd. Jednostronne zarządzanie senatu gdańskiego i podlegających mu władz w mieście, na przedmieściach i wioskach wywołały żywe oburzenie we wszystkich kołach ludności polskiej. Mówca protestuje przeciwko różnemu traktowaniu obywateli gdańskich narodowości niemieckiej i polskiej. Obie narodowości są skazane na zgodne współżycie ze sobą. Obowiązkiem senatu gdańskiego jest, aby postulaty polskie zostały uwzględnione nareszcie.

Doskonale ujęte co do formy i treści przemówienie posła polskiego w sejmie gdańskim wywołało głębokie wrażenie na cały sejm. Tylko hitlerowcy tu i owdzie usiłovali przerywać mówcy różnymi antypolskimi okrzykami, nie mogli go jednak wyprowadzić z równowagi.

i zarządził przewiezienie chłopca do lecznicy miejskiej.

— Zderzenie. Na ulicy Hopfengasse zdarzyły się dwa samochody towarowe. Oba samochody zostały uszkodzone. Z osób nikt nie doznał szwanku.

Wszystkie mosty zerwane

Socjaliści wycofują się z sejm gdańskiego?

Trzecie czytanie budżetu gdańskiego do prowadziło do gwałtownego starcia pomiędzy socjalistami i hitlerowcami. Marszałek sejm gdańskiego, znany ze spokoju i równowagi były wiceprezydent senatu socjalista Gehl, złożył swój mandat a socjaliści wycofali wszystkich swoich przedstawicieli z przydziału sejm gdańskiego, gdy większość koalicji rządzącej pod wpływem hitlerowców odmówiła uznania, zarządzania Marszałka Gehla za słusne, który wykluczył hitlerowca Greisera, obrażającego w niesłychany sposób posłów i przywódców socjalistycznych w sejmie gdańskim. Decydująca uchwała dezawuuująca prezydenta sejm Gehla zapadła większością 37-miu głosów koalicji prawicowej przeciwko 17. Nawet część centrowców nieuznawała słuszności stanowiska hitlerowców i głosowała z opozycją. Mosty pomiędzy koalicją prawicową a socjalistami, podtrzymywane jesz-

cze nieco przez spokojną rozważy marszałka Gehla, zostały ostatecznie zerwane.

W kołach politycznych Gdańska rozszły się wiadomości, że socjalistyczna opozycja zamierza wyciągnąć konsekwencje z nieznośnych stosunków parlamentarnych panujących w Gdańsku i wycofać wszystkich swoich posłów ze sejm, na którego posiedzenia socjaliści nie chcą nadal chodzić. Nie wiemy, ile w tem doniesieniu jest prawdy, ale oświeta ono niezwykle zaostrezenie stosunków wewnętrznych.

Na tem samym posiedzeniu sejm o którym tu mowa obradowano zresztą, a raczej kilkanaście przez trzynaście godzin. Posiedzenie, które się rozpoczęło o w poł 4-tej po południu, trwało do godziny 5-tej rano.

Plany budżetowe gdańskie zostały definitywnie w trzecim czytaniu uchwalone.

Echa hitlerowskiej wycieczki w Postolowie

Ze strony kilku przedstawicieli ludności polskiej we wiosce Postolowo otrzymaliśmy listy z oburzeniem opisujące zajścia w łączności z wystąpieniem hitlerowców. Na manifestację przybyła gromada hitlerowców w mundurach, prawdopodobnie z Gdańska. Na demonstracyjnym zebraniu wyrażali się hitlerowcy Polakom krzycząc — „Was polskich krwawych psów my niebawem wypędzimy“. Jeden ze słuchaczy wystąpił przeciw głównemu referentowi i zbil jego wywody; ośmielony mówca hitlerowców chciał się rzucić na swego przeciwnika. Przyszło na tem zebraniu też do bójek, przyczem kilku otrzymało poważne guzy, jak, na przykład Br. Z. z Postolowa.

Po zebraniu główna część przybyłych umundurowanych hitlerowców udała się do za-

budowań polskich gospodarzy i próbowała wnieść spokojną ludność polską Postolowa w zaczepki. Ponieważ jednak Polacy nie reagowali na prowokacje, odeszli umundurowani. Później pomaszzerowali hitlerowcy na polską gdańską granicę, wyrażając się, że wystrzelają wszystkich Polaków, gdyby się miała polska graniczna polska pokazać, która określała jako „Pilsudskis Bluthunde“. Mimo, że polskiej straży granicznej nie widziano ze strony demonstrantów umundurowanych padły liczne strzały w pobliżu granicy.

Podkreślić należy, że w zebraniu hitlerowców w Postolowie brał udział urzędnicy W. Miasta i to celnicy, nauczyciele i leśnicy. — Zainteresowanie bojówek prawicowych sięga więc aż do najodleglejszych wiosek naszych.

Obchód imienin Marszałka Piłsudskiego

Towarzystwa b. Wojaków — placówka Wrzeszcz

W sobotę dnia 21 bm. o godz. 19 odbędzie się w Domu Akademickim we Wrzeszczu na sali towarzyszy z okazji Imienia naszego kochanego budowniczego ojczyzny Marszałka J. Piłsudskiego nadzwyczajne zebranie członków placówki z krótkim odczytem wygłoszonym przez druha prof. Romatowskiego.

Po odczytaniu nastąpi wręczenie dyplomów przeznaczonych dla poszczególnych członków jak również wieczorek towarzyski w małym lokalu, przy udziale członków i ich rodzin jak i sympatyków Towarzystwa.

O liczny udział w uroczystym obchodzie zaprasza Zarząd.

— Brama nie będzie zburzona. Do najstarszych zabytków budownictwa i architektury w mieście naszym należy brama u wylotu ulicy Langgarten. Bramę tę zamierzano już zburzyć. Tymczasem postanowiono inaczej. Otóż miarodajne czynniki postanowiły nie tylko bramy tej nie zburzyć, lecz wyznaczyć nawet 30000 guld. na jej remont oraz oddać ją następnie do użytku publicznego, urządzając w niej poczekalnię dla pasażerów tramwajowych.

— Pod kołami wozu. Na ulicy Reitergasse bawił się 6 letni pasierb robotnika Reinholda Rosnera. W chwili, gdy przejeżdżała na jezdni dwukonna platforma, skooczył chłopiec na kupę śniegu, z której spadł tak nieszczerliwie na jezdnię, że dostał się pod tylny koło wozu, które przeszło mu przez prawe udo. Przy wołaniu lekarz stwierdził ziamanie uda

Czy kupiectwo pomorskie otrzyma długoterminową pożyczkę francuską?

Z posiedzenia Zarządu Głównego Zw. Tow. Kupieckich na Pomorzu

W dniu 16 marca r. b. odbyło się w Związku Tow. Kupieckich zebranie miesięczne Zarządu Głównego. Przedmiotem obrad był obecny stan gospodarczy Pomorza.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie prezydium z posiedzenia Rady Naczelnej w Warszawie, szczególnie w zakresie akcji obniżenia cen, która to akcja została we właściwy sposób naświetlona przez organizacje zawodowe. Obecnie dąży Rada Naczelna do programowego ujęcia ważnej tej sprawy przez wszystkie czynniki w tem za interesowane, a więc tak prywatne jak i publiczne. W związku z tem uchwałił Zarząd Główny przeprowadzić natychmiast ankietę o wysokości kosztów handlowych oraz innych elementów kalkulacji. Później porównanie kosztów naszego handlu z kosztami handlu zagranicą wykazuje, że handel polski, mimo dużo większych obciążeń, nie wykazuje wyższych kosztów generalnych. Ankietę ta będzie dalszym krokiem do racjonalizacji tych przedsiębiorstw, które wychodzą poza normę przeciętną.

Uchwalono dalej przeprowadzić stwierdzenie średniej dochodowości handlu w roku 1930 na całym Pomorzu dla użytku władz skarbowych.

Wysłuchano sprawozdania o zjeździe kupieckim w Sępólnie i wnioskach, które pomysłnie zostały załatwione na Dyrekcyjnej Radzie Kolejowej odnośnie poprawy ruchu pociągów pasażerskich, przy czem postanowiono wystąpić przeciwko wysokim stosunkowo dodatkom dla strefy nowej linii węglowej Śląsk—Gdynia, dążąc do rozłożenia tej nadwyżki na szersze, jeżeli nie na całe terytorjum kraju.

W dalszym ciągu zebrania przyjęto instrukcję dla delegata do Rady Zrzeszeń Gospodarczych Pomorza i wybrano na delegata w miejsce p. Maćkowiaka p. prezesa Januszkiewicza. Również przyjęto do wiadomości

mości rezygnację p. Maćkowiaka z Torunia ze stanowiska członka Zarządu Głównego.

Skarbnik Związku p. Leon Fröhlich zdał sprawozdanie kasowe za okres ubiegły, które przyjęto i zatwierdzono. Zaakceptowano w ostatecznej formie regulamin kasy pośmierternej, wyznaczając zebranie organizacyjne teje kasy na połowę kwietnia. Zaakceptowano kroki prezydium, zmierzające do nawiązania kontaktu z rynkiem francuskim celem zaciągnięcia pożyczki długoterminowej dla kupiectwa pomorskiego. Dla

bardziej intensywnej pracy w terenie podzielono Związek na 6 okręgów, na każdy okręg przydzielono 2 członków Zarządu Głównego, zobowiązanych do opracowania okręgu w najbliższym czasie. Dłuższą dyskusję wywołała nowa ustawa antialkoholowa. Postanowiono zabiegać o zmianę par. 8 i 13. W końcu uchwalono wystąpić do rządu w sprawie obniżenia poborów urzędniczych, opowiadając się przeciwko obniżeniu poborów urzędniczych na Pomorzu ze względu na specjalnie trudne warunki pracy na kresach.

Tragiczna śmierć kolejjarza pod kołami pociągu

Onegdaj o godz. 4,50 na nowym torze kolejowym Bydgoszcz — Gdynia w pobliżu Nowego Świata pow. kartuski, zdarzył się nieszczęśliwy wypadek, który spowodował śmierć konduktora pociągu węglowego Lanowskiego Leona, zam. w Bydgoszczy.

Wypadek zaszedł wśród następujących okoliczności: Około 500 mtr. od stacji kolejowej Osłowa (pow. morski) ugrzązł w śniegu pociąg węglowy na terenie pow. kartuskiego, wobec czego kierownik pociągu postanowił wywieźć połowę wagonów do stacji kolejowej. Gdy następnie parowóz wracał po drugą po-

łowę wagonów, przy zaczepianiu wagonów dostał się Lanowski w niewytlomiony sposób pod koła wagonów i został wleczony około 200 m. Później przy kontroli wagonów znaleziono poszarpane ciało jego.

Faktycznej przyczyny tego wypadku niezdolano stwierdzić ponieważ nikt z drużyny kolejowej dostania się Lanowskiego pod koła wagonów nie zauważył z powodu panujących jeszcze ciemności.

Na miejsce wypadku przybyła komisja sądowo-lekarska wraz z sędzią śledczym z Gdyni, który prowadzi dalsze dochodzenia.

We własnym interesie

każdego prenumeratora leży, aby przedpłatę

na 2. kwartał

względnie na miesiąc kwiecień

odnowić najpóźniej do 25 b. m.

u listowych

Zabójcę Oldakowskiej-Zajdla skazał sąd w Brodnicy na 13 mies. więzienia

W miesiącach letnich roku ubiegłego donosiliśmy o głośnym na Pomorzu procesie przeciwko małżonkom Rawicz i Oldakowskim właścicielom ziemskim oskarżonym przez swych dzierżawców, a szczególnie dzierżawcę majątku Straszewy w pow. lubawskim o cały szereg przestępstw.

W wyniku szeregu rozpraw na podstawi zeznań Zajdla sąd w Brodnicy wydał wyrok skazujący Oldakowską na 14 m. c. więzienia a jej męża Adama na 2 l. c. więzienia.

Po wyroku Oldakowscy zaskarżyli Zajdla o oszustwo, a rozprawa odbyła się w Lubawie. W dniu rozprawy Zajdel oddał przed gmachem sądu szereg strzałów do Oldakow-

skich, raniąc ciężko Oldakowską, która w wyniku otrzymanych ran zmarła po kilku dniach w szpitalu.

Zabójcę aresztowano natychmiast a dochodzenia przeciwko niemu toczyły się od końca sierpnia r. ub. Zajdla badano w zakładzie dla umysłowo chorych w Świeciu, a onegdaj sprawę o zabójstwo rozpatrywał sąd w Brodnicy.

W wyniku rozprawy sąd skazał Zajdla na 13 miesięcy więzienia, ponoszenie kosztów, zasądzając jednocześnie powództwo cywilne.

Przeciwko wynikowi prokurator wniósł apelację, domagając się cięższego zasądzenia Zajdla.

CHELMZA

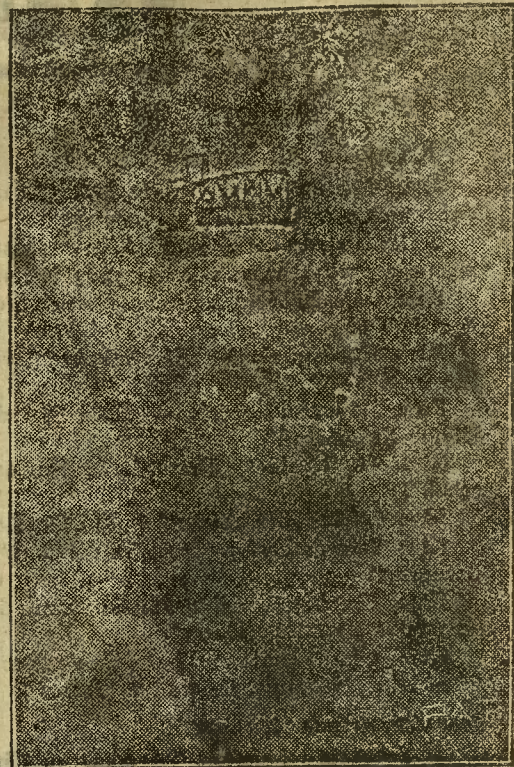
— 25 letni jubileusz pracy obchodził w tych dniach długoletni pracownik zakładów miejskich p. Antoni Słowiecki. W uznaniu jego długoletniej pracy zarząd miasta wręczył jubilatowi prezent w gotówce.

— Na rzecz bezrobotnych złożyli w dalszym ciągu: Tow. Urzęd. Szan. Pow. Toruń 50 zł, M. Pr. 5 zł, D. F. 5 zł, prof. Białoszycki 5 zł, J. Brzeski 5 zł, Tow. Kol. Chelmska 30 zł, Zw. Urzęd. Kol. 15 zł, Hochlaender 20 zł, Dzięgielewski 10 zł, Post. Pol. Państw. 20 zł, J. Szulc 8 zł, ks. Lewandowski 20 zł, W. Trenkel 2 ctr. żyta, W. Lindeman 1 ctr. ryżu, Wasiakowska 1 ubranie, Dzięgielewski 1 płaszcz. Ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać”.

— Na rzecz bezrobotnych złożyli pp. Lewngłowski 10 zł; Jasiński 10 zł; ks. prałat Szuman 1 ctr. grochu, hr. Alvensleben 2 ctr. żyta; ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać”.

— Z zebrania Kat. Stow. Młodzieży. W ub. niedziele odbyło się zebranie Kat. Stow. Młod-

Zwały lodu pod Toruniem

Malowniczy widok przedstawia ogromny zwały lodowy pod Toruniem.

Groźny pożar w majątku Kamlarki

Ubiegłej środy około godz. 18,30 w zabudowaniach majątku Kamlarki w powiecie chełmińskim powstał groźny pożar, który zniszczył dwie stajnie ze znajdującą się na strychu paszą. Poszkodowany oblicza straty na sumę około 150 tys. złotych. Przyczyny pożaru nie zdolano dotychczas ustalić. Dochodzenie w toku.

Podgórz

— Wykłady ZOKZ. W niedzielę dnia 23 bm. o godz. 18 odbędzie się w sali Rady Miejskiej czwarty z kolei wykład, urządzonej przez ZOKZ. Wykład pod tyt. „Problem rewolucji w literaturze polskiej” wygłosi p. prof. Maślak. Wstęp bezpłatny.

Lidzbark

— Z Kolonii Bryńsk. W dniu 15 bm. zostało zorganizowane koło Stowarzyszenia Rezerwistów i b. wojskowych. Po odczycie prezesa Okr. Stow. mec. Grzywacza z Lidzbarka — 23 rezerwistów oświadczyło gotowość zawiązania koła. Wybrano zarząd z 5 członków i 2 zast. oraz komisję rewizyjną z 3 członków, poczem po przyjęciu statutu — zebranie zakończono okrzykiem „Szczęść Boże” nowej placówce przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego.

Jablonowo

— Z niwy pszczelarskiej. W dniu 13 bm. przybył na stację Jablonowo Pom. wagon pokazowy z dziedziny pszczelnictwa, ogrodnictwa i hodowli drobiu. Przy tej sposobności odbyło się pouczenie, dla pracowników kolej. z zakresu tych gałęzi gospodarstwa.

Referent Min. oKm. p. Rembalski przedstawił wyczerpująco w pierwszym dniu budowę ula nadst. Dadant-Blatta, w drugim zaś dniu przeszedł całoroczną gospodarkę w tym ulu stwierdzając, że ten system okazał się najpraktyczniejszym i najodpowiedniejszym w gospod. pasiecznej. Obecnie w liczbie około 30 osób wysłuchali z zainteresowaniem wykładu p. referenta, który później odpowiadał wy czerpująco na liczne zapytania słuchaczy.

Następnie odbyło się zebranie, na którym zorganizowano koło Kolejowców miłośników pszczelnictwa z siedzibą w Jablonowie Opiekunem został wybrany p. Oleszko sekr. p. Stefański skarbnik, p. Wierzechowski. Wszyscy obecni wpisali się na członków.

Należy zaznaczyć z uznaniem że Min. Kom. przykłada wielką wagę do tych gałęzi gospod. rolnego, idąc z pomocą nie tylko fachową lecz także materialną, czego dowodem jest pozostawienie przez p. ref. dla koła walców do wyrobu sztucznej węzy, wzoru ula oraz kilka podręczników, za co składamy na tem miejscu serdeczne podziękowanie. Oprócz tego M. K. dostarczy dla członków koła bezpłatnie jaja wylęgowe kur rasy „Rotajland” odznaczających się szczególną nośnością.

Po wykładzie zwiedzono wagon pokazowy gdzie obecni mieli możność oglądać różne narzędzia z tych dziedzin gosp. Całość wypadła dobrze pozostawiając miłe wspomnienia.

Zabytek budownictwa drewnianego na Śląsku

Drewniany kościółek z wieku XVII w M. steczku.

KRONIKA

BYDGOSZCZ

Sobota
21
marca

Kalendarzyk rzym.-kat.

Piątek Joachima

Sobota Benedykta

— **Dyżury aptek:** do poniedziałku 23. III. 1931 r.: Apteka pod „Aniołem”, Gdańska 39, tel. 358. Apteka przy Pl. Teatralnym, Marszałka Focha 43, tel. 1962.

Repertuar Teatru Miejskiego.

W piątek — „Opowieści Hoffmana”.

W sobotę — „Defraudant”.

Repertuar kin.

Corso — „Piraci panamscy”.

Kryształ — „Znajoma z ulicy”.

Nowości — „Wyspa zatopionych”.

Marysienka — „Kobieta wampir”.

Oko — „Indyjski grobowiec”.

Apollo — „Zar miłości”.

Z miasta

— **Administracja „Dnia Bydgoskiego”** zawiadamia, że p. Stefan Kuman przestał być naszym akwizytorem i inkasentem z dniem 11. bm.

— **Ostrzeżenie.** W dniu 20. bm. przeprowadza 62 pułk piechoty Wlkp. na strzelni cy. bojowej 15 dywizji piechoty Wlkp. (plac ćwiczeń Jachecce) ostre strzelanie.

Drogi w tym kierunku strzeżone będą przez posterunki wojskowe.

— **Miesięczne zebranie Koła B. B. W. R. Nr. 16 Pracowników Zakładów Użyteczności Publicznych** przy Magistracie odbędzie się dziś w piątek 20 marca o godz. 19 w Okręgowym Sekretariacie BBWR. przy ul. Mostowej 6, wejście z ul. Grodzkiej 22, I. p.

Na porządku dziennym ważne sprawy, referat o obronie przeciw gazowej wygłosi p. por. Pałaszewski.

O liczne i punktualne przybycie prosi — Zarząd.

— **Akademia Morska w Teatrze Miejskim.** Przypominamy wszystkim, że Akademia odbędzie się dnia 22 bm. o godz. 12-tej z bardzo bogatym programem.

Dochód przeznaczony na budowę okrętu „Bydgoszcz-Kujawy”.

Bilety w większej ilości dla szkół i organizacji można zamawiać w Magistracie, pokój 12, I. p. u. sekr. Synowicza. Cena biletów od 20 gr. do 2,— zł.

Kto nie widział Akademii w dniu 1. III. br. niech spieszy w tą niedzielę a nie tylko, że osiągnie pełne zadowolenie duchowe, lecz przysłuży się ojczyźnie, przyczyniając się do budowy okrętu morskigo o naszej lokalnej nazwie.

— **Zw. Strzelecki, oddz. Zimne Wody,** urządza wraz z tutejszą szkołą powszechną w niedzielę dnia 22 marca br. o godz. 6-tej wieczorem w sali p. Komarnickiego przy ul. Toruńskiej uroczystą wieczornicę, poświęconą Imieniom Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

— **Szkoła powsz. im. Mickiewicza w Bydgoszczy (ul. Nowodworska 3-4)** zaprasza rodziców na uroczystość, którą urządza z okazji Imienia Marszałka Polski w auli szkoły, w niedzielę dnia 22 bm. o godz. 17-tej.

W dniu tym nastąpi też otwarcie czytelnicy uczniowskiej.

— **Stow. Techników.** Dziś w piątek, dnia 20. bm. o godz. 20.30 we własnym lokalu Nowy Rynek 11 zostanie wygłoszony przez inż. Wyżnikiewicza odczyt na temat: „Gaz jako materiał pędny dla motorów samochodowych”.

— **Chór nauczycielski w Bydgoszczy.** Lekcją śpiewu odbędzie się dziś w piątek dnia 20 bm. o godz. 19.30 w Szkole Wydziałowej Żeńskiej im. Marii Konopnickiej.

Ze względu na ważne uchwały, obecność wszystkich członków konieczna.

— **Prezentacje kinematograficzne dla młodzieży.** Jeszcze w piątek i sobotę bieżącego tygodnia kino szkolne T. N. S. W. wyświetlać będzie oprócz części naukowej film p. t.: „Szczerzyły Wawóz”. Bilety po 30, 50 i 80 groszy można nabyć przed przedstawieniem w kasie kina „Marysienka”. Początek o godz. 15.30.

— **Uwaga producentów rolni i leśni.** Wobec wzrastającej liczby nieszczęśliwych wypadków przy pracach rolnych i leśnych, przypominamy wszystkim producentom rolnym i leśnym obowiązek przestrzegania przepisów ochronnych, a w szczególności zaopatrywania maszyn i narzędzi rolniczych w nakrycia i przyrządy ochronne.

Zwraca się przytem uwagę na postanowienia karne, za nieprzestrzeganie przepisów ochronnych, zawarte w broszurkach doręczonych wszystkim producentom rolnym i leśnym w roku 1929.

Po upływie dwóch tygodni od daty ogłosze-

Bydgoszcz w hołdzie Marszałkowi Piłsudskiemu.

Dzień imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego święciła Bydgoszcz głębią serca i duszy. Że nie było to święto „wymuszone” — jak chcą tego małoduszni, żli i zaciętrzewieni przeciwnicy „Pana Piłsudskiego”, świadczyły o tem wesele i radość, duma i skupienie na twarzach przewalających się ulicami miasta zwłaszcza w czasie defilady tłumów publiczności, świadczyły bogate i gustowne dekoracje domów prywatnych, właściciele których ani obecny rząd, ani też sanacja nie mogła przecież nakłonić do uzewnętrzniania czci i hołdu, krzewionego dla nieustraszonego Orodownika Niepodległości Polski.

Już w wigilję imienia Marszałka miasto nasze odświętny przybrało wygląd. Z dachów gmachów państwowych oraz większości domów prywatnych powiewały chorągwie o barwach narodowych. Niektóre z gmachów rządowych były iluminowane, najpiękniej zaś gmach Szkoły Przemysłowej, której fronton rozjaśniał olbrzymich rozmiarów orzeł okolonny inicjalami J. P. Prześlicznie udekorowano kwieciami i girlandami olbrzymi fronton gmachu Dyrekcji Monopoli Tytoniowego. W oknach wystawowych szeregu sklepów widniały malowniczo przybrane portrety dostojnego so-

lenizanta. Tramwaje ozdobione chorągiewami. Niemniej imponująco wypadła iluminacja na lepkowa.

Uroczystości imieninowe zainaugurował w dniu 18 bm. o godz. 7 wieczorem uroczysty capstrzyk wojska. — Wokół wzniesionego na rynku im. Marszałka Piłsudskiego świetlnego transparentu, umysławiającego Orła Białego okolonego promieniami, zniczami i inicjalami J. P., ustawiały się oddziały poszczególnych stacjonowanych w Bydgoszczy formacji wojskowych oraz organizacji P. W. i W. F. m. i. oddziały 61 i 62 p. p. Szkoła Podchorążych, liczny zastęp Strzelecki, drużyna Żeńska Strzelca, oddział kolejowego P. W., członkowie Gen. Fed. Pracy i i. ze sztandarami i orkiestrami. Przy transparentie na stopniu zajęli miejsce przedstawiciele miejscowych władz z p. starostą dr. Beretą, wiceprezydentem miasta dr. Chmielarskim, przedstawicielami Rady Miejskiej i i. na czele.

O godz. 7 wieczorem przybył konno wraz ze swiątą dowódca dywizji gen. Thomme, który po odebraniu raportu od dowodzącego capstrzykiem przejechał przed frontem ustawionych oddziałów. Z kolei gen. Thomme w krótkich, żołnierskich słowach skreślił zna-

nie obchodu imienia Pierwszego Żołnierza Polski, zaznaczając, iż odbywający obecnie służbę wojskową szeregowi najmłodszych roczników, którym nie było dane wykuwać własną krwią granic Rzeczypospolitej, powinni zapamiętać w enoty żołnierskie i obywatelskie Wodza stać niezłomnie na straży całości niepokornego dzieła Jego życia — niepodległej, silnej, mocarstwowej Rzeczypospolitej. Przemówienie swe zakończył gen. Thomme okrzykiem na cześć Marszałka, podchwycyłym entuzjastycznie przez zebrane na rynku tłumy publiczności.

Z kolei przemówił krótko wiceprezydent miasta dr. Chmielarski zaznaczając, iż święto 19 marca jest nie tylko świętem żołnierskim. Józef Piłsudski to synonim całopalenia w ciężkiej nieugiętej służbie dla dobra Ojczyzny, to synonim bezprzykładnego ukochania Ojczyzny, które siłą natchnienia i nieskazitelnosci porwya każdego Polaka. Następnie wśród ogólnej ciszy i dostojnego łomotania na wietrze kilkudziesięciu chorągwi, wzniesionych dookoła rynku odezwały się dźwięki hymnu narodowego oraz pieśni wieczornej, odegranych przez złączone orkiestry wojskowe.

Wieczorem tegoż dnia o godz. 9 odbył się w pięknej sali Szkoły Podchorążych raut, na którym obecni byli przedstawiciele władz miejscowych, m. i. starosta dr. Bereta, dowódca dywizji gen. Thomme, wiceprezydent miasta dr. Chmielarski, dowódcy poszczególnych pułków, prezes Dyrekcji Poczty Maciejewski, delegat Ministerstwa Skarbu p. Ukielski, prezes Dyrekcji Lasów Państw. p. Zagórski, komendant Policji p. Łukaszewski, dowódca Szkoły Podchorążych ppłk. dr. Polniaszek oraz liczni przedstawiciele sfer intelektualnych i towarzyskich miasta. Na program rautu złożyły się produkcje wokalnemuzyczne w wykonaniu miejscowych sił artystycznych, gorąco oklaskiwane przez obecnych. Raut w nader zdecydowanym nastroju przeciągnął się wśród milej pogawędki poza północ.

W dniu wczorajszym, jako w dniu imienia Marszałka Piłsudskiego orkiestry wojskowe o godz. 7 rano przeciągnęły ulicami miasta zwiastując mieszkańcom zamaszystymi dźwiękami marszów, nastanie dnia radosnego. O godz. 9 rano odbyło się w kościele garnizonowym solenne nabożeństwo, odprawione przez ks. pułk. Wiszniewskiego dla wojska, w godzinę zaś później dostojne nawy kościoła farnego zapelnily się tłumami wiernych, wznoszących korne modły pod tron niebieski o długie jeszcze lata zdrowia dla Wodza Narodu. W pierwszych rzędach zasiadli przedstawiciele władz, środkami nawy głównej ustawily się delegacje poszczególnych towarzyszy korporacji oraz organizacji P. W. ze sztandarami. Po skończeniu nabożeństwa odbyła się na rynku im. Marszałka Piłsudskiego zbiórka oddziałów wojskowych oraz organizacji, które w karnych szeregach podązaly na Plac Wolności, by przeddefilować przed gen. Thommeem oraz przedstawicielami władz. Przeddefilowały więc kolejno Szkoła Podchorążych, 61 pp., organizacja P. W., 62 pp., Legioniści, Gen. Fed. Pracy, Przysp. wojskowe szkół miejscowych, oddział Policji 15 pap., 11 dak. 16 p. ul. Nad wyraz dziarska i junacka postawa defilujących wzbudziła ogólny zachwyt wśród publiczności, która darzyła poszczególne oddziały spontanicznymi oklaskami.

W godzinach popołudniowych odbyły się w koszarach i szkołach pogadanki o życiu i dziele Komendanta, w Teatrze zaś uroczysta akademja dla młodzieży szkolnej, zorganizowana przez Gimnazjum Prywatne dr. Wagnera ku czci Solenizanta.

Wieczorem o godz. 20 widownia Teatru Miejskiego wypełniła się po brzegi publicznością, która obecnością swą na galowym przedstawieniu złożyła hołd i cześć Twórcy Legionów. W łozach zasiadli przedstawiciele władz. Przedstawienie poprzedził odczyt kpt. Kulwiecia, który w natchnionych słowach skreślił świetlaną postać Marszałka Piłsudskiego na tle ostatniej doby walk wyzwoleniczych narodu polskiego. Prelegenta nagrodzono huraganem niemiłkających oklasków. Po odegraniu przez orkiestrę wojskową hymnu narodowego artyści teatru wygłosili szereg okolicznościowych wierszy, poczem odegrana została 4 aktowa sztuka Adolfa Hertza pt.: „Młody Las”.

Dzień wczorajski dowiódł niezbicie, iż idea ologja Marszałka Piłsudskiego mimo zabiegów „istynnych” patryjotów coraz głębiej zapuszcza korzenie na terenie naszego miasta. Dzień 19 marca był dniem próby ze wszech miar udanej

Miejska szkoła handlowa ku czci Marszałka

Szkoły zawodowe, kształcące młodzież do życia praktycznego, w pierwszym rzędzie winny wychowywać ją w duchu państwowym.

Miejska Szkoła Handlowa spełnia swoją rolę pod tym względem b. dobrze, czego dowodem jest wczorajsza uroczystość.

Na program złożyły się występy chóru szkolnego, który odśpiewał „Pod Twą obronę”, Pierwszą Brygadę” a na zakończenie „Jeszcze Polska nie zginęła”.

Głosy młodzieży zharmonizowane dały dowód wielkiej pracy nauczyciela śpiewu.

Zaproszony przez Dyrekcję prelegent prof.

Garbicz wygłosił podniosłe przemówienie, charakteryzujące życie i czyny Marszałka.

Deklamacje uczenie i uczniów wypadły równie doskonale.

Następnie kwartet uczniowski odegrał parę utworów Mozarta.

Drugą część uroczystości stanowiły życzenia uczenie i uczniów, złożone dyr. szkoły p. Józefowi Witkowi.

W przemówieniach tych wyczuć było można przywiązanie i miłość młodzieży do swego kierownika.

Raut w Szkole Podchorążych

Onegdajszy Raut w Szkole Podchorążych, zorganizowany z okazji Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego, w swej części koncertowej wykazał poziom nieprzeciętny. Przyczyniła się do tego w pierwszym rzędzie p. hr. Irena Czarnicka-Orwicz, śpiewaczka obdarzona głosem wartościowym o pełnym woluminie a przytem ciepłej, miękkiej barwie. Niemala technika śpiewacza oraz zacięcie operowe pozwoliły p. Czarnickiej-Orwiczowej uwydatnić pełnię piękna wykonanych przez śpiewaczkę pieśni Chopina, Noskowskiego i Niewiadomskiego. Doskonałym był artysta Teatru Miejskiego p. Jan Bie-

licz w swoim repertuarze. Wesolek ten o silnym, a przytem utrzymanym w tonie zacięciu gronym, a przytem utrzymanym w tonie zacięciu groteskowem zdołał rozentuzjować sobą pu temu zejść z estrady. P. Roman Cyrin artysta opery bydgoskiej odśpiewał pieśń Schumannna „Dwaj grenadjerzy” oraz mazurek Roguskiego, zachwycając obecnych swym pysznym brzmieniem basem. Chór Szkoły Podchorążych odśpiewał parę pieśni wprawnie i składnie. Akompanjował kapelmistrz por. Paweł Kuczera z pełną smaku dyskrecją. (g)

Mile złego początku

Jak przed kilku tygodniami donosiliśmy policji tutejszej udało się przychwyceić niebezpiecznego fałszerza książek oszczędnościowych P. K. O. 19-letniego Feliksa Kowalewskiego, który mimo młodego wieku okazał się w nieczym swym fachu majstrem nielada. Doweipny ten chłopczek wpłacając do P. K. O. na książeczkę oszczędnościową drobne sunki po 1 zł., umiał w mistrzowski sposób zwielokrotnić swą jednoczłotową oszczędność na setki złotych, które w innych urzędach pocztowych za okazywaniem sfalszowanych książeczek najbezzelniej w świecie podejmował. Kowalewski grasował na całym Pomorzu naraziwszy szereg ekspozytur P. K. O. na bardzo dotkliwe straty. Za oszustwa swe odpowiadał chłopczek przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy, który stwierdziwszy, iż ma przed sobą niebezpiecznego recydywiste, zaaplikował mu półtoraroczne ciężkie więzienie w nadzieji, że długi ten okres pokuty zdoła Kowalewskiego nawrócić na drogę niezłej pracy.

Tenże Sąd Okręgowy skazał na karę więzienia przez 5 miesięcy z zawieszeniem wykonania na przeciąg lat 5 zamożnego rolnika Wojciecha Ratajczaka, który w czerwcu 1929 r. w czasie polowania spowodował przez nieostrożność i lekkomyślność śmierć soltysa gminy Dąbrowy Małe ś. p. Wincentego Majewskiego.

Pamiętaj o bezrobotnych

Kowalewo

— Walne zebranie TCL. Dnia 11 marca br. odbyło się w sali im. Jachowicza walne zebranie TCL. Zebranych powitał dotychczasowy prezes p. Wroński, poczem przystąpiono do wyboru nowego zarządu.

Prezesem wybrano jednogłośnie kierownika szkoły p. Gierszewskiego, wiceprezesem dyrektorkę szkoły rolniczej żeńskiej p. Gorgoniównę, sekretarzem pozostał nadal p. Ignatowski, naucz. skarbnikiem p. Wroński, biblij. p. Legowska, zast. pp. Lamkówna i Wrońska. Nowo wybrany prezes zwrócił się do członków zarządu, jak i obecnych z gorącym wezwaniem do rozbudzenia propagandy dla TCL., podkreślając jednocześnie, iż tą drogą da się podnieść stopień oświaty społeczeństwa, które pod każdym względem winno dorównać kulturalnie i oświatowo społeczeństwu zachodnioeuropejskiemu. Dobrze zorganizowana i celowo kierowana oświata uchroni szczególnie niższe warstwy społeczeństwa od zgubnych wpływów społecznych. W tej pracy przodować jednak muszą warstwy oświecone, wobec czego należy oczekiwać, że w niedługim czasie w szeregach czynnej akcji TCL. znajdą się bez wyjątku wszyscy, dla których dobro państwa jest najwyższym celem.

Dodaje się, iż sprawa wypożyczenia książek ulegnie w niedługim czasie reorganizacji, wobec czego uprasza się wszystkich, którzy książki wypożyczyli i przez dłuższy czas przetrzymują u siebie, aby je zwrócili do biblioteki. Niezależnie od tego wypożyczać się będzie książki w każdą niedzielę od godz. 11,30 do 13 w sali imienia Jachowicza w starej szkole. Jeden z obecnych.

Brodnica

— Powszechne Wykłady Uniwersyteckie. Prof. Mieczysław Konieczny z Poznania wygł. w Brodnicy dnia 22 bm. o godz. 18,45 w auli gimn. męskiego odczyt na temat „Pieniny jako teren krajoznawczy”. Bilet wstępu dla dorosłych 50 groszy, dla młodzieży uczącej się i wojskowych niższych stopni 20 groszy.

Kto wygrał?

W dalszym ciągnięciu loterii państwowej wygrane padły:

200.000 zł: nr. 5901.
15.000 zł: nr. 58047.
5.000 zł: nr. 117894.
2.000 zł: n-ry 104286 104988 133209 138977 192457 192718 200811.

1.000 zł: n-ry 12653 15337 15584 26903 42141 557 13 64305 85592 90925 114406 123645 127245 144640 160062 181634 188545.

500 zł: n-ry 608 2815 5970 12570 14323 17810 24500 28789 37082 37837 38722 39039 41256 42430 43109 44096 44159 47532 51603 52373 54776 59268 59420 59793 60329 60864 61738 65885 66945 67225 69206 72842 75549 76144 76460 77046 77723 87181 87831 88741 93749 95821 95821 95851 97387 98085 103179 104363 113388 115057 120232 120856 122615 126460 128183 128736 130785 135413 137159 137247 141991 142345 146818 149563 153719 155107 155441 157419 158864 162493 16454 167777 170378 172879 175696 132800 191562 192839 193291 194748 191427 2011397 203401 207912.

Drugie ciągnięcie.

20.000 zł: 57459.
15.000 zł: nr. 183023.
10.000 zł: n-ry 3397 56017 205287.
5.000 zł: n-ry 70640 136588 179026.
2.000 zł: n-ry 7751 17056 36256 79607 99900 105711 124799 133991 209284.

1.000 zł: n-ry 1894 8097 15485 23932 29000 41491 45252 71012 71207 94580 86786 109355 132288 135399 173492 180341 197286 199770 115834.

500 zł: n-ry 9088 9332 1271 12934 15537 15744 19047 19309 19532 21818 23325 30812 31679 32369 32387 38883 39318 42382 45736 46972 50877 54253 54535 56467 56604 56915 64246 64510 67343 71813 76103 79942 82294 82673 83064 86160 87664 91887 95364 97727 97869 101820 106274 109052 111316 111765 114170 115839 120501 126270 127684 128502 129517 135328 136803 138174 139938 140696 141797 146438 152835 159572 159787 161773 166290 168817 173644 174294 175409 177406 179359 183262 184267 191127 191285 193563 194621 205508 208883 209756.

Mniejsze wygrane

oraz stawki nie zamieszczone w powyższym wykazie, można przejrzeć bezpłatnie w kolekturze Loterii Państwowej

„USMIECH FORTUNY”

Bydgoszcz, Pomorska 1. telefon 39. Tamże natychmiastowa wypłata wszelkich wygranych, względnie zamiana stawek na nowe szczęśliwe losy. 6997

GRUDZIĄDZ

Grudziądz w dniu Imienin Pierwszego Marszałka Polski

Z wielką uroczystością i niezwykłym entuzjazmem obchodzili Grudziądz święto imienin Wodza Narodu, Marszałka Piłsudskiego.

W przeddzień o godz. 19 odbył się capstrzyk na ulicach miasta. O godz. 20 na Głównym Rynku zebrali się niezliczone rzesze obywateli miasta. Przed pomnikiem Żołnierza Polskiego, bogato przystrojonym w zieleni ustawiono specjalną podstawę na której widniał posąg Marszałka J. Piłsudskiego oświetlony reflektorami. Obok pomnika stanęli liczni przedstawiciele władz i urzędów, korpus oficerski, delegacje towarzystw ze sztandarami, oraz ustawiono w dwurzęd liczne delegacje pierwszych rycerzy Marszałka — Legionistów, członków Oddziału Grudziądzkiego. Po odegraniu pięknej „Modlitwy” przez trębaczy 64 pp. p. inż. Wide wygłosił podniosłe przemówienie ku czci Marszałka Piłsudskiego.

Przemówienie swe zakończył p. inż. Wide orykiem „Niech żyje”, który tysiące zebranych powtórzyły trzykrotnie. Orkiestry wojskowe odegrały „Hymn państwowy” oraz „Boże coś Polskę”.

Uroczysta msza połowa

W dzień imienin we wszystkich prawie domach powiewają flagi. Okna wielu domów przy strojone podobiznami Marszałka i zielenią.

O godz. 7 rano orkiestry wojskowe odegrały pobudkę. O godz. 10,30 odbyła się uroczysta msza św. połowa celebrowana przez ks. dr. majora Łęę, który po skończonym nabożeństwie wygłosił ze stopni ołtarza okolicznościowe kazanie.

Przed ołtarzem zajęli miejsca przedstawiciele władz, urzędów, korpus oficerski z gen. Rachmistrukiem na czele, towarzystw i organizacji zawodowych itp.

Wokół ołtarza ustawili się las sztandarów prawie wszystkich towarzystw. W czasie nabożeństwa orkiestra 64 pp. wykonała szereg pieśni kościelnych. Po skończonym nabożeństwie wojsko oddało strzały armatnie. Tysiące nie tłumy publiczności zalegające obławnym plac ćwiczeń przy ul. Lipowej po skończonym nabożeństwie ruszały falangą do miasta.

Defilada

Na Głównym Rynku ustawiono specjalną

trybunę na której zajęli miejsce przedstawiciele duchowieństwa, władz urzędów itp. — Obok trybuny gen. Rachmistruk — siedząc na koniu — odbierał defiladę.

W wspaniałym długim pochodzie kroczyły rytmicznie, równo oddziały wojskowe — defilując. Za oddziałami wojskowymi szły oddziały przysposobienia wojskowego, Strzelca, Kolarzy „Sokoła” Straży Pożarnej, stowarzyszeń i szkoły. Defilada wypadła wspaniale. Nad miastem krążyły samoloty biorąc w ten sposób udział w uroczystościach. Defilada rozpoczęła się o godz. 11,30 i trwała przeszło godzinę.

Akademie szkolne

O godz. 8,30 odbyła się akademja dla szkół średnich w Domu Żołnierza Polskiego. O g. 9,30 akademja dla szkół powszechnych w sali „Tivoli” a godz. 16 akademja żołnierska w Domu Żołnierza. W seminarjum nauczycielskim odbyły się akademje wewnętrzne które wypadły bardzo okazale.

Przedstawienie galowe w Teatrze Miejskim

Wieczorem odbyło się przedstawienie galowe w Teatrze Miejskim na którym zespół teatru pod reżyserją dyr. Zięciakiewicza odegrał sztukę pt.: „Sybir”. Przed przedstawieniem wygłosił ze sceny dłuższe przemówienie prezes Komitetu dla uczczenia Imienin Marszałka Piłsudskiego, prezes Izby Skarbowej — p. Kossjor. Widownia wypełniona publicznością.

Pierwsze miejsca i łóża zajęli przedstawiciele władz wojskowych i cywilnych i przedstawiciele wszelkich organizacji i zrzeszeń społecznych.

Wyjątki ze świętnego przemówienia p. prezesa Kossjora podamy w numerze jutrzejszym.

Raut w stylu staropolskim

Po przedstawieniu galowym odbył się raut w stylu staropolskim w salach „Królewskiego Dworu”. Raut zgromadził całą elitę naszego miasta.

Wstęp na akademję bezpłatny.

Wszystkich sympatyków Policji Państwowej uprzejmie zaprasza — Zarząd.

— Do szkół podchorążych rezerwy w bieżącym roku będą wcielani tylko poborowi i ochotnicy z pełnym cenzusem oficerskim, którzy posiadają maturę lub ukończyli równorzędną szkołę średnią, uprawniającą do skróconej czynnej służby wojskowej.

Poborowi, posiadający 6 do 8 klas szkoły średniej lub równorzędnej, nie będą wcielani do szkół podchorążych rezerwy, lecz do pułków jako zwykli poborowi. Podania takich poborowych o przyjęcie do szkoły podchorążych rezerwy składane do władz wojskowych nie będą uwzględniane i pozostaną bez odpowiedzi.

— Kolonie letnie. Instytucje i organizacje, które zamierzają urządzić kolonie letnie dla dzieci w roku bież. mogą uzyskać za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego subwencje z funduszy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. W tym celu należy sporządzić odpowiednie preliminarze budżetowe kolonji letnich w sezonie letnim 1931 r.

Formularze preliminarzowe dla kolonji letnich można otrzymać w Ratuszu, pokój 112, które po wypełnieniu należy złożyć w wymienionem biurze najpóźniej do dnia 25 bm.

Magistrat, Wydz. Opieki Społecznej.

— Walne zebranie Koła Przyjaciół Harcersstwa odbędzie się w piątek dnia 20 marca o godz. 6-jej popołudniu. Członków K. P. H. rodziców młodzieży harcerskiej o punktualne, a niezawodne przybycie uprasza Zarząd KPH.

Programy radiowe

Sobota 21 marca.

Warszawa 20.15 „Czartoryski i Chłopi” wygł. pułk. Henryk Eile. 22.15 Utwory Chopina w wykonaniu Konstantego Heintze.

Katowice 16.45 Skrzynka pocztowa dla dzieci. 17.45 Warszawa Słuchowisko dla młodzieży.

Liwów 19.25 „Polscy trzeba kolonji zamorskich” wygł. dr. Wiktor Neehay.

Wiedeń 20.20 „Clavigo”, tragedia Goethego.

„Marka światowej sławy” znana od lat 40.

Dla zdrowia dzieci! przez powagi lekarskie zalecany.

HAYA PUDER

Tysiące podziękowań! Ostroga się przed naśladowicielami! Dlatego żądają naley wszędzie tylko PUDRU HAYA. Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. Główny skład wysyłkowy: S. HAY, aptekarz, Liwów. Kazimierzowska 31. — Kołataja 12.

Obchód imienin Marsz. J. Piłsudskiego w Wąbrzeźnie

Staraniem Powiatowego Komitetu Obchodu Imienin Marszałka J. Piłsudskiego odbył się dnia 18 bm. o godz. 20 capstrzyk przy współdziałaniu organizacji i hufców pw. i wf. po głównych ulicach miasta. Capstrzyk został zakończony przed gmachem Starostwa, gdzie p. starosta Suchecki odebrał raport. Po odebraniu raportu przemówił p. starosta kończąc swe przemówienie okrzykiem na cześć Wodza Narodu Marszałka J. Piłsudskiego, poczem orkiestra odegrała hymn państwowy.

Dnia 19 bm. o godz. 8 odbyło się w kościele miejscowym nabożeństwo dla dzieci szkolnych a o godz. 10 dla przedstawicieli władz, delegacji organizacji, stowarzyszeń, — które odprawił uroczystą mszę św. ks. prob. Zakrys. Przed głównym ołtarzem zasiadli p. starosta Suchecki p. burmistrz Schwarz, p. inspektor szkolny Matuszkiewicz, p. wicestarosta Cwinarowicz pow. kom. pw. i wf. por. Huliszewski, p. Grzywacz, anc. urzędu skarbowego i wielu innych.

Po nabożeństwie o godz. 11 przy udziale licznie zebranego społeczeństwa p. burmistrz Schwarz zwracając się z przemówieniem do p. starosty dokonał uroczystego przybicia tablicy na ulicy Kolejowej, którą uchwała Rady miejskiej z dnia 17 bm. została przemianowana na ulicę Marszałka J. Piłsudskiego.

O godz. 12 w sali Starostwa p. starosta przyjmował życzenia od przedstawicieli miejscowych władz, urzędów organizacji i społeczeństwa.

Wieczorem o godz. 20 w sali hotelu „Dwór Wąbrzeński” odbyła się przy zapelnionej sali uroczysta Akademja na której wygłosił podniosłe przemówienie ks. dr. Łęgowski z W. Radowisk, poczem program akademji uzupełniły deklamacje uczniów gimnazjum, szkoły wydziałowej żeńskiej śpiewy chóru Lutni i koncert zespołu gimnazjalnego.

Miasto w dniu Imienin przybrało oświetlony wygląd dekorując domy flagami państwowymi a okna nalepkami. Gmachy państwowe były w wigilję iluminowane. Poza to odbyło się cały szereg obchodów w powiecie jak w Kowalewie, Golubiu, Książkach, Czystochlebiu i innych miejscowościach.

Starogard

— Z życia Powstańców w Morzeszczynie. W niedzielę dnia 8 bm. na sali p. Kalitowskiego odbyło się walne zebranie Tow. Powstańców i Wojaków. Na zebranie przybyli m. in. prezes obwodowy p. Czarnecki ze Skórcza i ref. oświatowy z Kocborowa p. Pokorniewski. Na marszałka obrad powołano p. Czarneckiego poczem po sprawozdaniu zarządu i udzieleniu absolutorjum w skład nowego zarządu wybrano pp. prezes — Borowicz, zast. — Kiljan, sekretarz — Szulc, skarbnik L. Mokwa, zast. — L. Klocki, kom. — Szczygiel, zast. — Górski; chorąży — Florjan, Girel i Soroka, delegaci — Szulc Borowicz, Ehlert, referent oświatowy — Ehlert, rewizorzy kasy — Girel, Mokwa i J. Stobbe.

— Konferencja nauczycielska. Dnia 12 bm. odbyła się konferencja rejonowa w Grabowcu którą zagał p. Sass. Wzorową lekcję przeprowadził p. Gawroński, a referat pt.: „Objawy psychopatologii u dzieci wygłosił p. Oprychówna. Po krótkiej dyskusji przewodniczący zamknął konferencję. Po konferencji odbyło się zebranie Ch. N. S. N. S. P. Obrady zagał prezes p. Ehlert z Morzeszczyna poczem omówiono szereg spraw ściśle wewnątrzorganizacyjnych. Po zebraniu spędzono kilka miłych chwil w gościnie u kolegi Gawrońskiego.

Gieldy

Notowania ziemiooplodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, parytet Poznań, handel hurtowy

za 100 kg. z dn. 19. III. 1931 r.

Zyto	20,80-21,20
Pszennica	24,75-25,25
Jęczmień przem.	24,00-25,00
Jęczmień browarowy	24,00-25,00
Owies	23,00-24,00
Mąka żytnia 65 proc.	30,75-31,75
Mąka pszenna 65 proc.	38,50-41,50
Ospa żytnia	15,75-16,75
Ospa pszenna	16,00-17,00
Grosz polny	—
Grosz Wiktorja	24,00-28,00
Grosz Folgera	—
Wyka	32,00-35,00
Seradela	75,00-78,00
Łubin niebieski	19,00-21,00
Łubin żółty	30,00-34,00
Peluszka	37,00-40,00
Słoma żytnia prasowana	—
Siano luzne	—
Siano prasowane	—

Sprawozdanie z głównego targu na konie, bydło rogate i świnię w Toruniu z dnia 19 bm.

Spędzono na targowicy przy rzeźni miejskiej 310 koni — 65 krów — 8 świń tucznych — 80 warchlaków — 256 prosiąt.

Placono:

Konie starsze	100-150 zł
„ robocze	200-350
„ dobre	400-500
„ lepsze i materiał hodowl.	—
Zrebięta roczne	—
Zrebięta 2 letnie	—
Krowy starsze	100-250
Krowy dojne	300-450
Jałowice	—
Świnie 50 kg.	55-65
Warchlaki poniżej 35 kg.	35
„ powyżej 35 kg.	40
Prosięta — za parę	20-40

Notowania ziemiooplodów w Berlinie

Ceny w R. M. Zboże i nasiona oleiste za 1000 kg inne za 100 kg. z dnia 19. III. 1931.

żyto od stacji załad.	180,50-182,50
jęczmień browarowy	222,00-232,00

jęczmień pastewny i przemalowy	206,00-222,00
owies	158,00-162,00
kukurydza rum. wagon Berlin	—
mąka pszenna	34,00-40,50
mąka żytnia	25,90-29,50
otręby pszenne	13,30-13,60
otręby żytnie	12,50-12,75
groch Wiktorja	24,00-29,00
groch drobny, jadalny	22,00-24,00
groch pastewny	19,00-21,00
peluszka	24,00-27,00
bób	17,00-19,00
wytloki suche	7,50-7,70
wytloki soya	15,20-16,20
płatki ziemniaczane	14,70-15,20
ziemniaki jadalne białe	—
wyka	23,00-25,00
łubin niebieski	13,00-15,00
łubin żółty	21,00-25,00
makuchy rzepakowe	9,00-9,75
makuchy lniane	15-15,3

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 19. III. 1931 r.

Tranzakcje

St. Zjedn.	8,92
Franki franc.	—

Dewizy.

Paryż	34,93
Praga	26,44 1/2
Szwajcaria	171,34
Sztokholm	239,05
Wiedeń	125,47
Włochy	46,77
Berlin	212,64

GDANSKA GIELDA ZBOŻOWA

z dnia 19 marca 1931 roku.

(Notowania nieurzędowe).

Pszennica 130 funt.	15,75-16; 128 funt. 15,50-15,75; żyto 13,25-13,35; jęczmień browarowy 14,60-16,25; jęczmień pastewny 13,50-14,25; owies 13-13,50; groch Wiktorja 16-18,50; otręby żytnie 11-11,25; otręby pszenne 11,50.
---------------------	--

Ceny hurtowe w guldenach gdańskich za 100 kg. franko wagon Gdańsk.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.

ŚWIATOWID „Złotolicy kapitan“

fascynujący dramat życiowy.

W roli głównej znany z „Burzy nad Azją“ **Inkisziniew.**

Ponadto nadprogram.

DZWIĘKOWE KINO PALACE

Dziś w piątek ostatni raz! Najpogodn. dzwiewkowiec polski

„JANKO MUZYKANT“

pg. H. SIENKIEWICZA. W rolach gł.: **toruniak Witold Conti, M. Matyka, Adolf Dymsha, K. Krukowski.** Ponadto: nadprogram rysunkowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 20 marca o 11 sprzedawac będę u spedytora Sadeckiego najwięcej dajacemu za gotówkę: bufety, walizki, umywalkę, patefon, bielizniarki, kasy narodowe; o 12 przy 3 Maja 2; kiaraty, mlockarnie; o 12.30 przy Grudziadzkiej 39; 12 wialn; o 13 przy Grudziadzkiej 68; pile tarczowa; o 13.30 przy Grudziadzkiej 99; konie, wozy, bryczka, urzadzenie domowe i inne przedmioty. Dnia 23 marca o 9 w Gostkowie u Litkowskiego: sprzety domowe, bryczka, swinie i inne przedmioty. (—) Rzymyszkiewicz, komornik sadowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 21 marca o godz. 10.30 licytowac będę w Grebocinie w Cegielni inż. Wolskiego za gotówkę najwięcej dajacemu: 400 mtr. toru, 200 mtr. szyn do kolejki, 10 lorek; o godz. 12.30 w Lubiczu: bufet dębowy, kredens, 8 krzesel, stol dębowy, zegar stojacy i wiele innych rzeczy. Zbiór licytantow przed wójstwowem; o godzinie 14.30 futro męskie. Zbiór licytantow przed oberżą p. Felskiej. 7119

Janowski, komornik sadowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 21 marca o 10 sprzedaję przy Zeglarskiej 29 przymusowym przetargiem za gotówkę: 338, 35 kurtek, urzadzenie skladowe, 147 plaszczy, 2 futra; o 11-tej Szczytna 2; 9 biurk, 2 maszyny do pisania, 5 stolow, szafę ogniotrwalą, maszynę do liczenia; o 12.30 u sped. Sadeckiego: 6 tomow utworow Sienkiewicza, zegar, 2 nakrycia na stol, obrus; o 14 w Podgórzu. Zbiorka licytantow przy Magistracie: maszynę do szycia, 2 lustra, 2 obrazy, kanape, stol, rower, umywalkę, nocne stoliki, surdut, ubranie strzeleckie, 5 warchlakow, biurko, 3 skorki owcze, 2 obrazy, waga decimalna, komplet pisarski, konia; o 15 w Kluczykach u Bukowieckiego: 2 szaly, umywalkę, maszynę do szycia; o 16 w Nieszawce u Kuropatwy: kanape, lustro, bielizniarke, stol, obraz, podstawki do kwiatow. 7120

Bartkowiak, komornik sadowy.

Do rejestru malzenskich praw majatkowych zapisano w lamie 1 pod liczbę 1: Malzonkowie Jan Zawacki, rolnik z Jelenicy i Maria Paulina z d. Ossowska umowa notarialna z 11 lutego 1930 r. notariusza Dr. Jakubiczki. Gniewu rej. 78/30 zawarli ogólną wspólnosc majatkowa. 7117

Gniew, dnia 21 lutego 1930 r.

Sąd Powiatowy.

W szpitalu powiatowym w Wiecborku z powodu zaistalowania centralnego ogrzewania przeznaczono do sprzedazy 24 sztuk piecow nierozzebranych. Piece sa w dobrym stanie. Rozebkanie piecow musi nastapic w czasie od 15. IV. — 25. IV. br.

Oferty z podaniem wysokości ofiarowanej ceny na poszczególne piece nalezy nadeslac najpóźniej do 5. IV. br. do Wydzialu Powiatowego w Sepolnie.

Piece obejrzec mozna po poprzednim zgloszeniu sie u siostry przelozonej w Szpitalu powiatowym w Wiecborku. 2124

Sepolno, dnia 12. III. 31 r.

Starosta Powiatowy

(—) Ornas.

Klisyze

lirskone, i siatkowe do gazet, katalogow i t. p. wykonuje z rysunkow i fotografii

Chemigrafja „Dnia Somorskiego“

Zgloszenia w administracji Torun, Szeroka 11

Mieszkanie

2 pokoje i kuchnie wynajme. Wlasciciel, Mickiewicza 138. 7107

Parcelacyjne

osady tanio sprzedaje: Pawelec, generalny pełnomocnik, Grudziadz, Grobłowa 11. 6247

Syfony

5 litr. z piwem okocimskim kazdego czasu do nabycia. Zamowienia uprasza Repr. T. Chmurzynski Torun, Prosta 15/17, tel. 125. 6953

PORTER

z beczki HUNGARJA Prosta 15/17. 6962

Olej

litr. zł. 1,60 Grelewicz Wielkie Garbary 29. 6770

Osoba

mloda, absolwentka kursu sanitarnego, zajmie sie chorym i zarzadem domu. Zgl. „Sumienna“ do Administr. „Dnia Bydgoskiego“. 7083

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W piątek, dnia 20 bm. o godz. 10-tej sprzedawac będę za gotówkę najwięcej dajacemu w Grudziadzu przy ul. Koszarowej 22: bufet, biurko dębowe i lustro z konsola. Dobrzański, komornik sadowy w Grudziadzu. 7108

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W sobotę dnia 21 bm. o godz. 11 sprzedawac będę w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu przy ul. Ogrodowej 23: waga automatyczna, waga stolowa, 2 lustra, maszynę do szycia, patefon, bibliotekę, dwa nocne stoliki i umywalkę; o godz. 12 w Michalu u P. Kazmierczaka: 1 wialniak. 7127

Dobrzański, komornik sadowy w Grudziadzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W sobotę dnia 21 bm. o godz. 10 sprzedawac będę w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu przy ul. Wybickiego 47: maszynę do pisania, 20 m³ szczapow sosnowych, biurko i szafę żezana; o godz. 10.30 przy ul. Wybickiego 29, 3 worki kawy; o 11.30 przy ul. Kwiatowej 14: 7 wialn, 5 maszyn do sieczki, lustro z konsola, biurko i kanape. 7126

Maczkowiak, komornik sadowy w Grudziadzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W sobotę 21 marca o godz. 11 sprzedawac będę w drodze przymusowego przetargu za gotówkę najwięcej dajacemu: 1 waga, maszynę do pisania, 1 ubranie męskie. Zbiorka licytantow w biurze przy ul. Koszarowej 29. 7125

Kowalski, komornik sadowy w Grudziadzu.

UCHWALA. W sprawie odroczenia wyplat odnosnie Firmy Czeslaw Buza w Toruniu ul. Szeroka, obwieszcza sie zakonczenie postepowania z powodu uplywu czasokresu odroczenia wyplat na koszt dluznika. Torun, dnia 9 marca 1931 r. 7121

Sąd Grodzki.

Zgubiony

paszport zagraniczny, wydany w lipcu 1930, wykorystany uniewaznian. 7122 Marcelli Poplawski.

Willa

w Grudziadzu z centralnem ogrzewaniem, z ogrodem, busdowana wedlug zasad higieny, w calosci albo na dwa mieszkania po 4 pokoje od 1. IV. 1931 r. do wydzierżawienia. Dr. Sujkowski. Grudziadz, ul. Grobłowa 54. 7115

Do sprzedania

swieczniki zlozone brązowe, obrus sześć metrów. Wiadomosc Grudziadz. Lipowa 96, II ptr. lewo. 7110

Maszyna

do szycia okazynie na sprzedaz. Torun, Słowackiego 29, parter lewo. 7123

Makaron

krajanka funt 40 gr. kawa funt 2,40 zł. 10 sledzi pełnotł. 1 — zł. ARACZEWSKI Chelminska przy Rynku.

Remont

wszelkich maszyn rolniczych miedzarskich gorzelniczych mlynskich parowch kotlow parowych motorow spalinowych wykonuje sumiennie i korystnie Fabryka Maszyn i odlewnia zelaza F. KUJAWSKI Torun. 68:8

Liny stalowe

konopne polecia dla wszystkich celow tylko własny wyrob. B. Muszynski, Lubawa. 6297

TANIO

Wyroby frukolowe wloztkowe i igliczkowe w wielkim wyborze Ceny znacznie zniżone! B. Wilamowski TORUN 6291 ul. Zeglarska 28

Reperuar Teatru Torunskiego

W piątek, dnia 20 bm. o godz. 20-tej „ROXY“ Komedja w 3 aktach Barry Connersa.

W sobotę, dnia 21 bm. o godz. 20-tej „ROXY“ Komedja w 3 aktach Barry Connersa.

W niedziale, dnia 22 bm. o godz. 13-ej Akademia z okazji imienin Marsz. Pilsudskiego.

W niedziale, dnia 22 bm. o godz. 16-tej „Targ na dziewczęta“ Operetka w 3 akt. W. Jacoby'ego z wyst. gośc. Salomei Rutkowskiej. Ceny zniżone.

W niedziale, dnia 22 bm. o godz. 20-ej „Polska Krew“ Operetka w 3 aktach Nedbala z wyst. gośc. Oli Obarskiej.

W poniedzialek, dnia 23 bm. o godz. 20-tej „Wieczór Japonski“ z udzialem pp. Marii Juszkiewiczowej (odczyt), Lucyny Borowskiej (spiew) H. Grossoway i J. Glińskiego (taniec).

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzedu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Pomorskiego“ na II. Kwartal wzgl. miesiac kwiecień 1931 r. i prosze naleznosc Zl. 10.17 — Zl. 3.39 pobrac przez listowego

Imię i nazwisko

Miejscowosc Poczta

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty Zl. 10.17 — Zl. 3.39 — tytułem prenumeraty „Dnia Pomorskiego“ na II. Kwartal wzgl. miesiac kwiecień 1931 r. potwierdzam.

dnia

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzedu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Bydgoskiego“ na II. Kwartal wzgl. miesiac kwiecień 1931 r. i prosze naleznosc Zl. 10.17 — Zl. 3.39 pobrac przez listowego

Imię i Nazwisko

Miejscowosc Poczta

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty Zl. 10.17 — 3.39 — tytułem prenumeraty „Dnia Bydgoskiego“ na II. Kwartal wzgl. miesiac kwiecień 1931 r. potwierdzam.

dnia

